

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Чорноморський національний університет імені Петра Могили
Навчально-науковий медичний інститут
Кафедра фармації, фармакології та хімії

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«БІОЛОГІЧНА ТА БІООРГАНІЧНА ХІМІЯ»

підготовки фахівців за другим (магістерським) рівнем вищої освіти

Галузь знань I «Охорона здоров'я»

Спеціальність I2 «Медицина»

(Нормативна навчальна дисципліна)

Розробник	Олена ЛАРИЧЕВА
В.о. завідувача кафедри розробника	Олена ЛАРИЧЕВА
Гарант освітньої програми	Валерій ЧЕРНО
Директор інституту	Олена КУЗНЕЦОВА
Начальник НМВ	Євгенія ПОСТИКІНА

Миколаїв – 2025

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показника	Характеристика дисципліни	
Найменування дисципліни	Біологічна та біоорганічна хімія	
Галузь знань	I «Охорона здоров'я»	
Спеціальність	I2 «Медицина»	
Спеціалізація (якщо є)		
Освітня програма	Медицина	
Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень	
Статус дисципліни	Нормативна	
Курс навчання	1-й та 2-й	
Навчальний рік	2025-2026, 2027-2028	
Номери семестрів:	Денна форма	Заочна форма
	2-й, 3-й, 4-й	–
Загальна кількість кредитів ЄКТС/годин	8 кредитів / 240 годин	
Структура курсу: – лекції – семінарські заняття (практичні, лабораторні, півгрупові) – годин самостійної роботи студентів	Денна форма	Заочна форма
	36	
	114 90	–
Відсоток аудиторного навантаження	63%	
Мова викладання	Українська, англійська	
Форма проміжного контролю (якщо є)	2-й семестр – залік 3-й семестр – атестація	
Форма підсумкового контролю	4-й семестр – екзамен	

2. Мета, завдання та результати вивчення дисципліни

2.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Біологічна та біоорганічна хімія» є:

- Вивчення біомолекул та молекулярної організації клітинних структур, загальних закономірностей ферментативного каталізу та біохімічної динаміки перетворення основних класів біомолекул (амінокислот, вуглеводів, ліпідів, нуклеотидів, порфіринів тощо), молекулярної біології та генетики інформаційних макромолекул (білків та нуклеїнових кислот), тобто молекулярних механізмів спадковості та реалізації генетичної інформації, гормональної регуляції метаболізму та біологічних функцій клітин, біохімії спеціальних фізіологічних функцій.

- Набуття навичок аналізувати біохімічні процеси обміну речовин та його регуляції в забезпеченні функціонування органів та систем організму людини.

- Кінцевою метою є оволодіння знаннями про біохімічні властивості та обмін основних біомолекул в організмі людини в нормі та за умови патологій. Проведення біохімічних досліджень в біологічних рідинах та оцінювання результатів з інтерпретацією клініко-діагностичного значення.

2.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Біологічна та біоорганічна хімія» є:

- Оволодіння знаннями про біохімічні властивості та обмін основних біомолекул в організмі людини в нормі та за умови патологій.

- Оволодіння навичками проводити біохімічні дослідження на виявлення нормальних та патологічних компонентів в біологічних рідинах. Аналізувати результати біохімічних досліджень для діагностики найпоширеніших захворювань людини.

2.3. Компетентності та результати навчання.

Розроблена програма відповідає **освітньо-професійній програмі «Медицина» (ОПП)** та орієнтована на формування у студентів **програмних компетентностей:**

Інтегральна компетентність :

- Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.

Загальні (відповідає фаховим компетентностям ОПП: ЗК1-ЗК15):

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.

ЗК5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК7. Здатність працювати в команді.

ЗК8. Здатність до міжособистісної взаємодії.

ЗК9. Здатність спілкуватись іноземною мовою.

ЗК10. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.

ЗК11. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК12. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.

ЗК13. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.

ЗК14. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК15. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

Фахові:

ФК21. Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

ФК23. Здатність розробляти і реалізовувати наукові та прикладні проекти у сфері охорони здоров'я.

ФК24. Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.

ФК25. Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.

2.4. Результати навчання.

Програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна «Біологічна та біоорганічна хімія»:

ПРН1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН2. Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем, включаючи систему раннього втручання.

ПРН21. Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН22. Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.

ПРН24. Організувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

ПРН25. Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців.

ПРН27. Вільно спілкуватися державною та англійською мовою, як усно так і письмово для обговорення професійної діяльності, досліджень та проектів.

3. Програма навчальної дисципліни

І КУРС.

Назви блоків, розділів та тем	Кількість годин			
	усього	у тому числі		
		лек	практ.	с.р.с.
<i>Блок 1. Біологічно важливі класи біоорганічних сполук. Біополімери та їх структурні компоненти</i>				
<i>Розділ 1. Теоретичні основи будови та реакційної здатності біоорганічних сполук. Карбонові кислоти та їх функціональні похідні. Ліпіди.</i>				
Тема 1. Класифікація, номенклатура та ізомерія біоорганічних сполук. Природа хімічного зв'язку. Реакційна здатність біоорганічних сполук.	4	2	2	–
Тема 2. Структура, властивості та біологічне значення карбонових кислот, гетерофункціональних сполук (гідрокси-, кето-, фенолокислот).	4	1	2	1
Тема 3. Вищі жирні кислоти. Омиляемі та неомиляемі ліпіди. Фосфоліпіди.	4	1	2	1
Разом за розділом 1	12	4	6	2
<i>Розділ 2. α-Амінокислоти, пептиди, білки</i>				
Тема 4. Амінокислотний склад білків та пептидів. Дезамінування, декарбоксілювання, трансамінування α -амінокислот. Кольорові реакції.	5	1	2	2

Назви блоків, розділів та тем	Кількість годин			
	усього	у тому числі		
		лек	практ.	с.р.с.
Тема 5. Структурна організація білків. Фізико-хімічні властивості білків. Розчинність, осадження, діаліз, електрофорез білків. Денатурація.	5	1	2	2
Разом за розділом 2	10	2	4	4
Розділ 3. Вуглеводи				
Тема 6. Вуглеводи. Моносахариди: будова, хімічні властивості та біологічне значення.	5	1	2	2
Тема 7. Структура, властивості та біологічна роль ди-і полісахаридів.	5	1	2	2
Разом за розділом 3	10	2	4	4
Розділ 4. Біологічно активні гетероциклічні сполуки. Нуклеозиди, нуклеотиди, нуклеїнові кислоти				
Тема 8. Класифікація, будова та значення біологічно важливих гетероциклічних сполук.	4	1	2	1
Тема 9. Будова та біохімічні функції нуклеозидів і нуклеотидів.	4	1	2	1
Тема 10. Будова та біохімічні функції нуклеїнових кислот. <i>Тестовий контроль засвоєння матеріалу блоку 1.</i>	5	0,5	3	1,5
Разом за розділом 4	11	2	4	5
Усього годин за I курс:	45	10,5	21	13,5

II КУРС

Назви блоків, розділів та тем	Кількість годин			
	усього	у тому числі		
		лек	практ.	с.р.с.
Блок 2. Загальні закономірності метаболізму				
Розділ 5. Вступ у біохімію. Біохімічні компоненти клітин. Ферменти та коферменти. Регуляція метаболізму				
Тема 1. Контроль початкового рівня знань. Засвоєння принципів проведення біохімічних лабораторних досліджень; обґрунтування та клініко-діагностичне значення змін біохімічних показників.	6	–	2	4
Тема 2. Дослідження фізико-хімічних властивостей ферментів. Класифікація, механізм дії, кінетика. Одиниці активності ферментів.	6	2	2	2
Тема 3. Дослідження регуляції ферментативних процесів. Медична ензимологія.	5	1	2	2
Тема 4. Дослідження ролі кофакторів та коферментів: хімічна будова і функції.	5	1	2	2
Разом за розділом 5	22	4	8	10
Розділ 6. Основні закономірності обміну речовин. Цикл трикарбонових кислот. Молекулярні основи біоенергетики				
Тема 5. Дослідження обміну речовин і енергії. Функціонування, регуляція та енергетична вартість циклу трикарбонових кислот.	8	2	2	4
Тема 6. Дослідження біологічного окислення, окисного фосфорилування та синтезу АТФ.	7	1	2	4
Тема 7. Засвоєння хеміосмотичної теорії, аналіз механізму дії інгібіторів і роз'єднувачів окисного фосфорилування.	7	1	2	4
Разом за розділом 6	22	4	6	12
Блок 3. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм вуглеводів, ліпідів та його регуляція				
Розділ 7. Метаболізм вуглеводів та його регуляція.				

Назви блоків, розділів та тем	Кількість годин			
	усього	у тому числі		
		лек	практ.	с.р.с.
Тема 8. Дослідження перетравлення та всмоктування вуглеводів. Гліколіз. Спиртове бродіння.	7	1	2	4
Тема 9. Дослідження аеробного окислення глюкози та альтернативних шляхів обміну моносахаридів.	7	1	2	4
Тема 10. Дослідження катаболізму та біосинтезу глікогену. Регуляція обміну глікогену. Біосинтез глюкози (глюконеогенез).	5	1	1	2
Тема 11. Метаболізм фруктози, сорбітолу та галактози. Патології вуглеводного обміну. <i>Контрольна робота засвоєння матеріалу блоку 2.</i>	3	1	1	2
Разом за розділом 7	22	4	6	12
Розділ 8. Метаболізм ліпідів та його регуляція				
Тема 12. Дослідження перетравлення та всмоктування ліпідів. Катаболізм триацилгліцеролів. Ліполіз та його регуляція. Окиснення жирних кислот та гліцеролу.	7	1	2	3
Тема 13. Дослідження біосинтезу ВЖК, ТАГ та фосфоліпідів.	5	0,5	2	2,5
Тема 14. Дослідження біосинтезу та біотрансформації холестеролу (вітамін D, жовчні кислоти, стероїдні гормони). Метаболізм кетонових тіл.	5	0,5	2	2,5
Тема 15. Дослідження патологій ліпідного обміну (стеаторея, ожиріння, атеросклероз, цукровий діабет). Транспортні форми ліпідів.	5	1	2	2
Разом за розділом 8	21	3	8	10
<i>Підсумкова тематична контрольна робота засвоєння матеріалу блоків 2, 3.</i>	3	–	2	1
Усього годин за блоками 2, 3	90	15	30	45
Блок 4. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм амінокислот та його регуляція.				
Розділ 9. Метаболізм амінокислот. Ензимопатії амінокислотного обміну				
Тема 16. Дослідження перетравлення білків та всмоктування амінокислот. Загальні шляхи перетворення амінокислот.	7	2	2	3
Тема 17. Дослідження шляхів утворення та детоксикації аміаку. Біосинтез сечовини.	5	-	2	1
Тема 18. Дослідження спеціалізованих шляхів обміну ациклічних і циклічних амінокислот. Ензимопатії.	6	-	6	2
Тема 19. Дослідження біосинтезу порфіринів. Спадкові порушення обміну порфіринів.	5	-	4	1
Разом за розділом 9	23	2	14	7
Блок 5. Молекулярна біологія. Біохімія міжклітинних комунікацій				
Розділ 10. Основи молекулярної біології. Основи молекулярної генетики				
Тема 20. Дослідження біосинтезу та катаболізму пуринових і піримідинових нуклеотидів. Порушення обміну.	7	2	4	1
Тема 21. Дослідження біосинтезу ДНК та РНК. Дослідження біосинтезу білка на рибосомах. Антибіотики - інгібітори матричних синтезів. Дія вірусів та токсинів.	6	-	4	2
Разом за розділом 10	13	2	8	3
Розділ 11. Молекулярні механізми дії гормонів на клітини-мішені. Біохімія гормональної регуляції. Біохімія харчування та вітамінів.				
Тема 22. Дослідження ролі гормонів білково-пептидної природи різного генезу на метаболізм.	9	2	6	1

Назви блоків, розділів та тем	Кількість годин			
	усього	у тому числі		
		лек	практ.	с.р.с.
Тема 23. Дослідження ролі стероїдних гормонів. Фізіологічно активні ейкозаноїди.	5	-	4	1
Тема 24. Дослідження гормональної регуляції гомеостазу кальцію та фосфатів в організмі	5	-	2	3
Тема 25. Дослідження біохімії харчування та біохімічних функцій водорозчинних і жиророзчинних вітамінів.	5	-	4	1
Разом за розділом 11	24	2	16	6
<i>Блок 6. Біохімія тканин та фізіологічних функцій.</i>				
Розділ 12. Біохімія та патобіохімія крові та імунних процесів				
Тема 26. Дослідження функцій крові: буферні системи, кислотно-лужний стан, згортальна система. Патологічні форми гемоглобіну.	7	2	4	1
Тема 27. Дослідження білків плазми крові: білки гострої фази запалення, ліпопротеїди, індикаторні ферменти. Імунні процеси.	6	-	4	2
Тема 28. Дослідження азотного обміну. Кінцеві продукти: сечовина, сечова кислота, креатин, креатинін, амінокислоти.	5	-	2	3
Разом за розділом 12	18	2	10	6
Розділ 13. Функціональна та клінічна біохімія органів і тканин				
Тема 29. Дослідження жовчоутворювальної функції печінки. Обмін жовчних пігментів. Патобіохімія жовтяниць.	7,5	2,5	2	1
Тема 30. Дослідження біохімічних функцій печінки, порушення при окремих захворюваннях. Мікросомальне окиснення.	6	-	2	2
Тема 31. Дослідження нормальних та патологічних компонентів сечі.	5	-	4	3
Тема 32. Дослідження біохімічних функцій м'язової та сполучної тканини. Біохімія нервової системи.	6	-	6	2
Разом за розділом 13	24,5	2,5	14	8
<i>Підсумкова тематична контрольна робота засвоєння матеріалу блоків 4, 5, 6.</i>	2,5	-	1	1,5
Усього годин за блоками 4, 5, 6	105	10,5	63	31,5
Усього годин за II курс:	195	25,5	93	76,5
Усього годин по дисципліні:	240	36	114	90
Підсумковий контроль	екзамен			

3.1. Темі лекцій

I КУРС

№ з/п	Назви тем лекцій	Кількість годин
<i>Блок 1. Біологічно важливі класи біоорганічних сполук. Біополімери та їх структурні компоненти.</i>		
1.	Біоорганічна хімія як наука. Класифікація, номенклатура та ізомерія біоорганічних сполук. Природа хімічного зв'язку. Реакційна здатність біоорганічних сполук.	2
2.	Класифікація, будова та хімічні властивості карбонових кислот. Вищі жирні кислоти. Омиляемі та неомиляемі ліпіди. Фосфоліпіди.	2
3.	L-α-амінокислоти, пептиди, білки.	2

4.	Класифікація, будова та хімічні властивості вуглеводів: моносахаридів та полісахаридів, їх біологічне значення.	2
5.	Гетероциклічні сполуки. Будова, властивості та біологічне значення нуклеїнових кислот.	2,5
Усього лекційних годин за I курс:		10,5

II КУРС

№ з/п	Назви тем лекцій	Кількість годин
<i>Блок 2. Загальні закономірності метаболізму.</i>		
1.	Біохімія як наука. Ферменти: класифікація, будова, властивості, механізм дії та кінетика.	2
2.	Регуляція ферментативних процесів. Медична ензимологія.	2
3.	Біоенергетика. Функціонування, регуляція та енергетична вартість циклу трикарбонових кислот.	2
4.	Біологічне окислення, окисне фосфорилування та синтез АТФ. Хеміосмотична теорія.	2
<i>Блок 3. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм вуглеводів, ліпідів та його регуляція</i>		
5.	Метаболізм вуглеводів. Гліколіз, аеробне окиснення глюкози; альтернативні шляхи обміну моносахаридів.	2
6.	Обмін глікогену. Глюконеогенез. Регуляція та патології вуглеводного обміну.	2
7.	Метаболізм ліпідів. Ліполіз та його регуляція. Окиснення та біосинтез жирних кислот, триацилгліцеролів та фосfolіпідів.	2
8.	Метаболізм холестеролу та кетонових тіл. Регуляція та патології ліпідного обміну.	1
<i>Блок 4. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм амінокислот та його регуляція</i>		
9.	Метаболізм білків та амінокислот. Загальні та спеціалізовані шляхи перетворення амінокислот. Спадкові ензимопатії обміну амінокислот.	2
<i>Блок 5. Молекулярна біологія. Біохімія міжклітинних комунікацій.</i>		
10.	Метаболізм пуринових та піримідинових нуклеотидів. Патології обміну.	2
11.	Гормони. Властивості та механізми дії. Роль гормонів в контролі гомеостазу.	2
<i>Блок 6. Біохімія тканин та фізіологічних функцій.</i>		
12.	Біохімія та патобіохімія крові.	2
13.	Біохімічні функції печінки. Біохімія жовтяниць. Біотрансформація ксенобіотиків.	2,5
Усього лекційних годин за II курс:		25,5

3.2. Темі семінарських занять (семінарські заняття програмою не передбачені).

3.3. Теми практичних занять

I КУРС

№ з/п	Назви тем практичних занять	Кількість годин
Блок 1. Біологічно важливі класи біоорганічних сполук. Біополімери та їх структурні компоненти.		
1.	Класифікація, номенклатура та ізомерія біоорганічних сполук. Природа хімічного зв'язку.	2
2.	Класифікація хімічних реакцій. Реакційна здатність алканів, алкенів, аренів. Відомості про будову та властивості спиртів, фенолів, амінів, альдегідів та кетонів.	2
3.	Структура, властивості та біологічне значення карбонових кислот та гетерофункціональних сполук (гідроксикислот, кетокислот та фенолокислот)..	2
4.	Вищі жирні кислоти. Ліпіди. Фосфоліпіди.	2
5.	Амінокислотний склад білків та пептидів. Дезамінування, декарбоксілювання, трансамінування α -амінокислот. Кольорові реакції.	2
6.	Структурна організація білків. Фізико-хімічні властивості білків. Денатурація	2
7.	Вуглеводи. Будова та хімічні властивості моносахаридів, їх біологічне значення.	2
8.	Структура, хімічні властивості та біологічне значення ди- та полісахаридів.	2
9.	Класифікація, будова та значення біологічно важливих гетероциклічних сполук.	2
10.	Структура та біохімічні функції нуклеозидів і нуклеотидів. Будова та біологічна роль нуклеїнових кислот.	3
11.	<i>Контрольна робота засвоєння матеріалу блоку 1.</i>	1
Усього годин практичних занять за I курс:		21

II КУРС

№ з/п	Назви тем практичних занять	Кількість годин
Блок 2. Загальні закономірності метаболізму.		
Розділ 5. Вступ у біохімію. Біохімічні компоненти клітин. Ферменти та коферменти. Регуляція метаболізму		
1.	Предмет, задачі, основні етапи та сучасні напрями розвитку біохімії. Мета і методи проведення біохімічних досліджень, їх клініко-діагностичне значення.	2
2.	Дослідження будови і фізико-хімічних властивостей білків-ферментів. Дослідження ферментних процесів за типом реакцій основних класів ферментів.	2
3.	Дослідження механізму дії ферментів та кінетики ферментативного каталізу. Дослідження регуляції ферментативних процесів. Медична ензимологія.	2
4.	Дослідження ролі кофакторів та коферментних вітамінів у каталітичній активності ферментів. <i>Тестовий контроль за розділом 5.</i>	2
Розділ 6. Основні закономірності обміну речовин. Цикл трикарбонових кислот. Молекулярні основи біоенергетики.		
5.	Фундаментальні закономірності обміну речовин. Спільні шляхи перетворень білків, вуглеводів, ліпідів. Дослідження функціонування циклу трикарбонових кислот.	2
6.	Біоенергетичні процеси: біологічне окислення, окисне фосфорилування та синтез АТФ.	2

7.	Хеміосмотична теорія окисного фосфорилування. Інгібітори і роз'єднувачі окисного фосфорилування. <i>Контрольна робота засвоєння матеріалу блоку 2.</i>	2
Блок 3. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм вуглеводів, ліпідів та його регуляція.		
Розділ 7. Метаболізм вуглеводів та його регуляція.		
8.	Дослідження гліколізу – анаеробного окислення глюкози .	2
9.	Дослідження аеробного окислення глюкози. .	2
10.	Дослідження катаболізму та біосинтезу глікогену. Регуляція обміну глікогену. Глюконеогенез. <i>Тестовий контроль за розділом 7.</i>	2
Розділ 8. Метаболізм ліпідів та його регуляція		
11.	Дослідження катаболізму і біосинтезу триацилгліцеролів. Встановлення молекулярних механізмів регуляції ліполізу. β -Окислення жирних кислот.	2
12.	Біосинтез жирних кислот, ТАГ та гліцеролу. Метаболізм кетонових тіл.	2
13.	Біосинтез і біотрансформація холестеролу.	2
14.	Дослідження порушень ліпідного обміну: стеаторея, атеросклероз, ожиріння. <i>Тестовий контроль за розділом 8.</i>	2
15.	<i>Підсумкова тематична контрольна робота засвоєння матеріалу блоків 2, 3.</i> Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм вуглеводів, ліпідів та його регуляція.	2
Усього годин за блоками 2,3		30
Блок 4. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм амінокислот та його регуляція.		
Розділ 9. Метаболізм амінокислот. Ензимопатії амінокислотного обміну		
16.	Дослідження перетворень амінокислот (трансамінування, дезамінування, декарбоксілювання). Біосинтез глутатіону та креатину.	4
17.	Дослідження процесів детоксикації амоніаку та біосинтезу сечовини. Спеціалізовані шляхи метаболізму амінокислот.	4
18.	Біосинтез порфіринів. Спадкові порушення обміну порфіринів. <i>Тестовий контроль за розділом 9.</i>	6
Блок 5. Молекулярна біологія. Біохімія міжклітинних комунікацій.		
Розділ 10. Основи молекулярної біології. Основи молекулярної генетики		
19.	Будова та функції нуклеїнових кислот.	2
20.	Дослідження біосинтезу і катаболізму пуринових та піримідинових нуклеотидів	2
21.	Дослідження реплікації ДНК та транскрипції РНК	2
22.	Біосинтез білка у рибосомах. дослідження процесів ініціації, елонгації та термінації в синтезі поліпептидного ланцюга. Інгібіторна дія антибіотиків. <i>Тестовий контроль за розділом 10.</i>	2
Розділ 11. Молекулярні механізми дії гормонів на клітини-мішені. Біохімія гормональної регуляції. Біохімія харчування та вітамінів.		
23.	Дослідження молекулярно-клітинних механізмів дії гормонів білково-пептидної природи на клітини-мішені.	6
24.	Дослідження молекулярно-клітинних механізмів дії стероїдних гормонів на клітини-мішені.	2
25.	Дослідження ролі тиреоїдних гормонів та біогенних амінів в регуляції метаболічних процесів	2
26.	Гормональна регуляція гомеостазу кальцію. Фізіологічно активні ейкозаноїди	2

27.	Дослідження процесу перетравлення поживних речовин: білків, вуглеводів та ліпідів у травному тракті. <i>Тестовий контроль за розділом 11.</i>	2
28.	Біохімія вітамінів	2
Блок 6. Біохімія тканин та фізіологічних функцій.		
Розділ 12. Біохімія та патобіохімія крові та імунних процесів		
29.	Дослідження білків плазми крові: білків гострої фази запалення, власних та індикаторних білків	2
30.	Біохімія згортальної і фібринолітичної систем крові	2
31.	Дослідження кислотно-основного стану крові та дихальної функції еритроцитів. Патологічні форми гемоглобінів	2
32.	Дослідження біохімічних закономірностей реалізації імунних процесів. Імунодефіцитні стани.	2
33.	Дослідження азотистого обміну та небілкових азотовмісних компонентів крові. <i>Тестовий контроль за розділом 12.</i>	2
Розділ 13. Функціональна та клінічна біохімія органів і тканин		
34.	Біохімія печінки. Патобіохімія жовтяниць	4
35.	Дослідження нормальних і патологічних компонентів сечі.	4
36.	Біохімія м'язів та м'язового скорочення. Біохімія сполучної тканини	2
37.	Біохімія кісткової тканини. Фактори ризику остеопорозу	2
38.	Біохімія нервової тканини. <i>Тестовий контроль за розділом 13. Контрольна робота засвоєння матеріалу блоків</i>	2
Усього годин за блоками 4, 5, 6		63
Усього годин практичних занять за II курс:		93

3.4. Темі лабораторних занять (лабораторні заняття програмою не передбачені)

3.5. Самостійна робота

I КУРС

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Блок 1. Біологічно важливі класи біоорганічних сполук. Біополімери та їх структурні компоненти.		
1.	Типи хімічного зв'язку. Кванто-механічні основи теорії хімічного зв'язку. Види гібридизації атомних орбіталей Нітрогену, Оксигену. Основні характеристики ковалентних σ - і π -зв'язків. Електронні ефекти. Взаємний вплив атомів у молекулах. Типи хімічного зв'язку. Кванто-механічні основи теорії хімічного зв'язку. Види гібридизації атомних орбіталей. Основні характеристики ковалентних σ - та π -зв'язків. Електронні ефекти. Взаємний вплив атомів у молекулах.	2
2.	Реакції декарбоксілювання карбонових кислот та їх роль в організмі. Стереохімія гідрокси- та амінокислот	1
3.	Будова неоміляємих ліпідів, поняття про багатоатомні спирти та їх біологічне значення у побудові складних ліпідів (сфінголіпідів та гліколіпідів); їх значення у побудові біомембран.	1
4.	Біологічно важливі хімічні властивості α -амінокислот, що забезпечують їх функціональні властивості та метаболічні перетворення.	1,5
5.	Написання хімічних реакцій перетворень амінокислот у клітинах.	1
6.	Будова та біологічна роль глікозаміногліканів: (гіалуронова кислота, хондроїтинсульфат, гепарин).	2

7.	Будова та властивості гетероциклічних сполук, що лежать в основі будови біологічно важливих речовин та лікарських засобів.	2
8.	Будова та біохімічні функції вільних нуклеотидів: нуклеотиди-коферменти; циклічні нуклеотиди 3', 5'-цАМФ та 3', 5'- цГМФ	1
9.	Загальні поняття й значення технологій рекомбінантних ДНК (генна інженерія).	2
Усього годин СРС за блоком 1		13,5

II КУРС

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Блок 2. Загальні закономірності метаболізму.		
1	Обґрунтування та клініко-діагностичне значення змін біохімічних показників, які визначаються у клініці.	4
2	Принципи визначення активності ферментів у біологічних рідинах. Інтерпретація графіків залежності швидкості ферментативної реакції від концентрації субстрату, ферменту, зміни рН та температури середовища.	2
3	Інтерпретація графіків залежності швидкості ферментативної реакції від концентрації субстрату, ферменту, зміни рН та температури середовища.	2
4	Ензимодіагностика. Діагностичне значення визначення зміни кількісного вмісту та активності ізоферментів при патологіях.	2
5	Методи оцінки метаболітів обміну речовин.	4
6	Визначення та пояснення значення коефіцієнта фосфорилування для реакцій аеробного окислення субстратів згідно типу коферменту або простетичної групи ферменту.	4
7	Інгібітори та роз'єднувачі окисного фосфорилування.	4
Блок 3. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм вуглеводів, ліпідів та його регуляція.		
8	Клініко-діагностичне значення виявлення метаболітів анаеробного окислення глюкози за фізіологічних та патологічних станів.	4
9	Побудова схем альтернативних шляхів обміну глюкози.	4
10	Спадкові порушення біосинтезу ферментів метаболізму глікогену. Особливості метаболізму вуглеводних компонентів глікокон'югатів та генетичні порушення їх обміну.	2
11	Оцінка стану вуглеводного обміну за біохімічними показниками в нормі та при патологіях	2
12	Принципи методів визначення фосфоліпідів у гомогенізатах тканин та загальних ліпідів у сироватці крові. Сфінголіпідози – генетичні аномалії обміну сфінголіпідів. Лізосомальні хвороби.	3
13	Обмін холестеролу в організмі. Основні шляхи біотрансформації та екскреції холестеролу.	3
14	Оцінка стану ліпідного обміну в нормі та при патологіях. Зміни в системі циркуляторних транспортних ліпідів: ХМ, ЛПДНЩ, ЛПНЩ, ЛПВЩ, пояснювати їх функціональне значення	4,5
Усього годин за блоками 2, 3		45
Блок 4. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм амінокислот та його регуляція.		
16	Дослідження порушень обміну аміно кислот при вроджених і набутих вадах метаболізму за біохімічними показниками	2

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
17	Складання схем циркуляторного транспорту амоніаку в організмі. Аналіз зміни в системах знешкодження амоніаку при генетичних аномаліях ферментів його метаболізму	2
Блок 5. Молекулярна біологія. Біохімія міжклітинних комунікацій.		
18	Клініко-біохімічна характеристика порушень обміну сечової кислоти	2
19	Наслідки геномних, хромосомних та генних мутацій. Механізм дії найбільш поширених мутагенів.	2
20	Механізм дії білково-пептидних, стероїдних, тиреоїдних гормонів та катехоламінів на клітини-мішені.	1,5
21	Патології щитоподібної залози; особливості порушень метаболічних процесів за умов гіпер- та гіпотиреозу. Механізми виникнення ендемічного зобу та його попередження	2
22	Біологічні властивості вітамінів у метаболічних процесах в нормі та при патологіях.	3
Блок 6. Біохімія тканин та фізіологічних функцій.		
26	Розподіл іонів кальцію в організмі, форми кальцію в плазмі крові людини. Вклад кісткової тканини, тонкої кишки та нирок в гомеостаз кальцію.	2
27	Біохімічні основи функціонування систем регуляції тиску крові. Застосування гіпотензивних лікарських засобів – інгібіторів ангіотензинперетворюючого ферменту	2
28	Спадкові та набуті порушення судинно-тромбоцитарного та коагуляційного гемостазу. Лікарські засоби, що впливають на процеси фібринолізу. Активатори плазміногену та інгібітори плазміну	2
29	Діагностична роль білків гострої фази запалення та індикаторних ферментів плазми крові за норми та при патологіях	2
30	Дослідження показників азотного обміну та зміни вмісту азотовмісних небілкових компонентів крові	1
32	Біохімічні основи процесів детоксикації ксенобіотиків та ендогенних токсинів. За біохімічними показниками оцінювати детоксикаційну функцію печінки	2
33	Аналіз порушень, що виникають у функціонуванні імунної системи людини. Первинні та вторинні імунодефіцити	1
34	Молекулярні механізми скорочення скелетних, гладеньких та серцевого м'язу. Порівняльна характеристика	1
35	Дослідження біохімічних функцій м'язової та сполучної тканини. Біохімія нервової системи.	2
36	Підготовка до підсумкової тематичної контрольної роботи засвоєння матеріалу блоків.4, 5, 6.	2
Усього годин за блоками 4, 5, 6		31,5
Усього годин СРС за II курс:		76,5

3.6. Завдання для самостійної роботи

Перелік завдань для самостійної роботи студентів є складовою методичного забезпечення дисципліни, а їх зміст та форма має відповідати тематиці самостійної роботи з курсу «Біологічної та біологічної хімії» і «Положенню про організацію освітнього процесу ЧНУ ім. П.Могили».

Самостійна робота студентів виконується у вигляді підготовки до практичних занять (підготовка-конспектування теоретичних питань згідно тематичного плану, виконання ситуаційних задач, опанування навичками згідно з темою заняття, написання рефератів, створення електронних варіантів схем та навчальних таблиць, створення мультимедійних презентацій, анімацій, фільмів, моделей, участь у науковому дослідженні тощо).

3.7. Індивідуальні завдання (індивідуальні завдання програмою не передбачені).

4. Зміст навчальної дисципліни

Організація навчального процесу здійснюється за європейською кредитною трансферно-накопичувальною системою (ЄКТС).

4.1. Структура дисципліни за блоками та розділами:

Програма навчальної дисципліни складається з шести блоків, кожний з яких являє собою окремих самостійний блок, який логічно пов'язує перелік необхідних навчальних елементів зі змістом дисципліни.

Блок 1. Біологічно важливі класи біоорганічних сполук. Біополімери та їх структурні компоненти.

Розділ 1. Теоретичні основи будови та реакційної здатності біоорганічних сполук. Карбонові кислоти та їх функціональні похідні. Ліпіди.

Тема 1. Класифікація, номенклатура та ізомерія біоорганічних сполук. Природа хімічного зв'язку. Реакційна здатність біоорганічних сполук.

Класи органічних сполук та функціональні групи що їм відповідають. Старшинство функціональних груп та їх назва. Номенклатура біоорганічних сполук. (тривіальна, міжнародна номенклатура та радикально-функціональна).

Ізомерія органічних сполук: ізомерія будови (структурна ізомерія), просторова (стереоізомерія), конфігураційна (оптичні, геометричні та конформаційні ізомери).

Електронна структура та валентні стани атому Карбону: перший валентний (sp^3 -гібридизація, другий та третій валентні стани атому Карбону (sp^2 - та sp -гібридизація).

Взаємний вплив атомів в органічних сполуках (σ - та π -зв'язки в органічних сполуках, електронегативність атомів).

Розподіл електронної густини в органічних молекулах: індуктивний ефект; мезомерний ефект.

Тема 2. Структура, властивості та біологічне значення карбонових кислот, гетерофункціональних сполук (гідрокси-, кето-, фенолокіслот).

Класифікація карбонових кислот. Номенклатура окремих представників монокарбонових кислот. Будова та властивості карбонових кислот. Реакції нуклеофільного заміщення (S_N) біля sp^2 -гібридизованого атома вуглецю оксогрупи. Реакції етерифікації та їх біохімічне значення. Реакції амідування та їх біохімічне значення.

Будова та властивості дикарбонових та трикарбонових кислот. Хімічні властивості. Біологічне значення окремих представників (щавлевої, маленової, бурштинової, глутарової, фумарової).

Класифікація та ізомерія гідросиклидів. Асиметричний атом вуглецю, хіральність, оптична активність. Енантіомери. Діастереоізомери.

Хімічні властивості і біологічне значення гідросиклидів та амінокислот.

Будова та властивості кетокислот. Біологічне значення кетокислот та їх похідні.

Кетонні тіла, діагностичне значення їх визначення при цукровому діабеті.

Будова та властивості фенолокіслот. Саліцилова кислота та її похідні як протизапальні та протимікробні засоби.

Тема 3. Вищі жирні кислоти. Омиляемі та неомиляемі ліпіди. Фосфоліпіди.

Механізм утворення естерів на прикладі триацилгліцеролів, їх біологічна роль. Загальні уявлення про ліпіди та їх класифікацію. Біологічна роль різних класів ліпідів.

Біологічні функції ліпідів. Вищі жирні кислоти як складові нейтральних ліпідів.

Фізіологічне значення гідролізу нейтральних ліпідів.

Будова і властивості фосфоліпідів. Роль фосфоліпідів у побудові біомембран. Класифікація фосфоліпідів. Фізико-хімічні властивості фосфоліпідів.

Розділ 2. α -Амінокислоти, пептиди, білки.

Тема 4. Амінокислотний склад білків та пептидів. Дезамінування, декарбоксилування, трансамінування α -амінокислот. Кольорові реакції.

Класифікація амінокислот: за будовою вуглецевого ланцюга, за здатністю до синтезу в організмі, за полярністю радикалу. Загальні властивості амінокислот. Оптичні властивості амінокислот. Хімічні властивості амінокислот як гетерофункціональних сполук: а) утворення функціональних похідних карбонових кислот (солі, складні ефіри, аміді, галогенангідриди); б) утворення похідних аміногрупи (реакції алкілування, ацилування, утворення солей з мінеральними кислотами, основами).

Кислотно-основні властивості амінокислот. Хімічні реакції α -амінокислот *in vivo* та *in vitro*. Реакції декарбоксилування амінокислот з утворенням біогенних амінів (фенілаланін, серин, гістидин, триптофан) та їх фізіологічні функції.

Реакції дезамінування, трансамінування, гідроксилування амінокислот та їх фізіологічна роль.

Реакції якісного та кількісного визначення α -амінокислот. Реакції поліконденсації з утворенням пептидів. Механізм утворення пептидного зв'язку.

Структура та властивості окремих представників (гліцин, аланін, цистеїн, серин, глутамінова кислота, лізин, фенілаланін, триптофан, метіонін).

Тема 5. Структурна організація білків. Фізико-хімічні властивості білків. Розчинність, осадження, діаліз, електрофорез білків. Денатурація.

Функції білків. Способи сполучення α -амінокислот в молекулах білків. Рівні структурної організації білкових молекул. Первинна, вторинна, третинна, четвертинна структура, типи зв'язків, що стабілізують ці структури. Якісні реакції на пептиди, білки.

Хімічний синтез пептидів та білків.

Прості і складні білки. Класифікація білків у залежності від природи простетичної групи та просторової форми: глобулярні та фібрилярні.

Фактори стабільності існування білків в колоїдних розчинах. Механізм осадження білків. Види осадження. Зворотне осадження білків та його використання в медичній практиці. Незворотне осадження білків, фактори що його викликають.

Денатурація білка, її ознаки. Денатуруючі фактори. Ренатурація білка.

Розділ 3. Вуглеводи

Тема 6. Вуглеводи. Моносахариди: будова, хімічні властивості та біологічне значення.

Класифікація вуглеводів. Ізомерія. Таутомерні форми моносахаридів. Мутаротація.

Хімічні реакції моносахаридів. Хімічні реакції моносахаридів за участю карбонільної групи: окисно-відновні реакції (якісні на виявлення альдегідної групи).

Утворення глікозидів їх роль в побудові оліго- та полісахаридів, нуклеозидів, нуклеотидів та нуклеїнових кислот.

Фосфорні ефіри глюкози та фруктози, їх значення в метаболічних перетвореннях вуглеводів.

Похідні моносахаридів. Аскорбінова кислота, як похідне гексоз, біологічна роль вітаміну С.

Тема 7. Структура, властивості та біологічна роль ди-і полісахаридів.

Дисахариди. Будова, властивості сахарози, лактози, мальтози. Інверсія сахарози внаслідок гідролізу. Класифікація дисахаридів за здатністю до окисно-відновних реакцій.

Два типи зв'язків між залишками моносахаридів та їх вплив на реакційну здатність дисахаридів.

Полісахариди. Класифікація полісахаридів. Будова, біологічна роль та застосування крохмалю, його складові. Схема будови амілози та амілопектину. Гідроліз крохмалю, якісна реакція на його виявлення.

Будова та біологічна роль глікогену, клітковини, її роль в процесах життєдіяльності організму.

Гетерополісахариди. Роль глюкуронової кислоти, глюкозаміну та галактозаміну в утворенні гетерополісахаридів.

Розділ 4. Біологічно активні гетероциклічні сполуки. Нуклеозиди, нуклеотиди, нуклеїнові кислоти

Тема 8. Класифікація, будова та значення біологічно важливих гетероциклічних сполук.

Класифікація гетероциклів: а) за розмірами циклу; б) за кількістю та якістю гетероатомів.

Характеристика п'ятичленних гетероциклів та їх похідних. Характеристика п'ятичленних гетероциклів з одним та двома гетероатомами та їх похідних.

Бензопірол (індол) як складова триптофану та продуктів його перетворення – біологічно активних сполук (триптамін, серотонін).

Бензопірол як складова токсичних речовин (скатол, індол) і продуктів їх знешкодження.

Утворення похідних піразолу як лікарських препаратів.

Характеристика шестичленних гетероциклів. Шестичленні гетероцикли з одним та двома гетероатомами – основа біологічно важливих сполук. Шестичленні гетероцикли – компоненти азотистих основ.

Тема 9. Будова та біохімічні функції нуклеозидів і нуклеотидів.

Нуклеотиди та нуклеозиди – продукти неповного гідролізу нуклеїнових кислот.

Структура нуклеотидів: АМФ, ГМФ, УМФ, ЦМФ, дТМФ. Будова та значення 3',5'-цАМФ, його роль в дії гормонів на клітини.

Похідні нуклеотидів. Фосфорильовані похідні нуклеотидів, значення АДФ та АТФ.

Участь нуклеотидів в будові коферментів. Механізм дії коферменту НАД⁺.

Тема 10. Будова та біохімічні функції нуклеїнових кислот.

Будова та функції нуклеїнових кислот. складові частини ДНК, РНК, приклади будови їх мономерів, схема зв'язку мономерів ДНК та РНК. Біологічна роль ДНК. Принцип будови ДНК, первинна та просторова структура, типи хімічного зв'язку.

Принцип будови РНК, первинна та просторова будова, типи хімічного зв'язку. Типи РНК: іРНК, рРНК, тРНК, їх структурна організація та біологічна роль. Роль принципу комплементарності в реалізації функцій ДНК та РНК. Мінорні основи.

Блок 2. Загальні закономірності метаболізму.

Розділ 5. Вступ у біохімію. Біохімічні компоненти клітин. Ферменти та коферменти. Регуляція метаболізму

Тема 1. Контроль початкового рівня знань. Засвоєння принципів проведення біохімічних лабораторних досліджень; обґрунтування та клініко-діагностичне значення змін біохімічних показників.

Визначення біохімії як науки та її місце серед інших медико-біологічних дисциплін. Об'єкти вивчення та завдання біохімії. Розділи біохімії та її значення для вивчення профільних дисциплін. Світова історія біохімії та розвиток біохімічних досліджень в Україні.

Мета біохімічних лабораторних досліджень – отримання нової інформації, що може бути використана для пізнання нових явищ, пояснення механізмів функціонування органів і тканин в нормі та при патології, для постановки діагнозу, моніторингу перебігу захворювання та ефективності застосованого лікування.

Критерії оцінки використаного методу лабораторних досліджень включають достовірність, точність, специфічність, чутливість та помилка методу.

Матеріал для діагностичних досліджень: кров, сеча, спинно-мозкова рідина, шлунковий і дуодентальний вміст, фільтровані рідини (ексудати та трансудати), піт, амніотична рідина, тощо.

Методи визначення активності ферментів: за кількістю продукту, який утворюється за умов дії ферменту за одиницю часу, за кількістю витраченого субстрату за одиницю часу. Спектрофотометричні методи визначення активності ферментів та візуалізація результатів ферментативної реакції.

Тема 2. Дослідження фізико-хімічних властивостей ферментів. Класифікація, механізм дії, кінетика. Одиниці активності ферментів.

Ферменти як біологічні каталізатори реакцій обміну речовин; властивості білків-ферментів. Одиниці виміру активності та кількості ферментів: міжнародні одиниці, катал, питома активність ферменту. Принципи виміру активності ферментів у біологічних рідинах.

Номенклатура ферментів та їх класифікація за типом реакції: оксидоредуктази, трансферази, гідролази, ліази, ізомерази, лігази. Структурна організація ферментів. Будова ферментних білків; олігомерні білки-ферменти; мультиензимні комплекси, мембранно-асоційовані ферменти та

мультиензимні комплекси. Ізоферменти – множинні молекулярні форми білків, результат експресії різних генетичних локусів.

Фізико-хімічні властивості білків-ферментів: електрохімічні властивості, розчинність. Термодинамічна стабільність білкових молекул ферментів; денатурація. Взаємодія з різними хімічними лігандами, її механізми та функціональне значення. Складні білки-ферменти; простетичні групи складних білків-ферментів.

Методи виділення ферментів з біоб'єктів, їх фракціонування (ультрацентрифугування, геля-та іонообмінна хроматографія, афінна хроматографія, електрофорез) і аналіз активності ферментів.

Механізм дії ферментів. Стадії ферментативного каталізу, їх характеристика. Гіпотези механізму дії ферментів. Кінетика ферментативних реакцій та її залежність від: температури, кількості ферменту та субстрату, рН середовища та ін. Рівняння Міхаеліса-Ментен, константа Міхаеліса.

Тема 3. Дослідження регуляції ферментативних процесів. Медична ензимологія.

Регуляція ферментативних процесів. Шляхи та механізми регуляції: алостеричні взаємодії у ферментах; ковалентна модифікація ферментів; дія регуляторних білків-ефекторів (кальмодуліну, протеїназ, протеїназних інгібіторів). Циклічні нуклеотиди як регулятори ферментативних реакцій та біологічних функцій клітини.

Регуляція активності ферментів та її фізіологічне значення. Активатори та інгібітори ферментів. Інгібування активності ферментів та його види.

Основні аспекти сучасної ензимодіагностики. Клітинні, секреторні та екскреторні ферменти. Ізоферменти в ензимодіагностиці, тканинна специфічність розподілу ізоферментів. Зміни активності ферментів плазми та сироватки крові як діагностичні показники розвитку патологічних процесів в органах і тканинах. Застосування ензимодіагностики в кардіології, гепатології, нефрології, урології, онкології, пульманології, ортопедії, тощо.

Порушення перебігу ферментативних процесів: природжені (спадкові) та набуті ензимопатії, уроджені вади метаболізму, їх клініко-лабораторна діагностика.

Ензимотерапія – використання ферментів як лікарських засобів. Фармакологічне застосування ферментів шлунково-кишкового тракту, згортальної та фібролітичної систем крові, калікреїн-кінінової та ренін-ангіотензинової систем. Інгібітори ферментів як лікарські засоби.

Тема 4. Дослідження ролі кофакторів та коферментів: хімічна будова і функції.

Кофактори та коферменти. Будова і властивості коферментів; вітаміни як попередники в біосинтезі коферментів. Класифікація коферментів за хімічною природою типом реакції, яку вони каталізують: коферменти, що переносниками атомів водню та електронів; коферменти, що є переносниками хімічних груп; коферменти синтезу, ізомеризації та розщеплення вуглець-вуглецевих зв'язків.

Найбільш поширені коферменти: похідні вітаміну РР (нікотинаміду); похідні вітаміну В₂ (рибофлавіну); похідні вітаміну В₆ (піридоксину); метало порфірини – коферменти цитохромів; кофермент ацилювання – похідний пантотенової кислоти; коферменти – похідні фолієвої кислоти; ліпоєва кислота; тіаминдифосфат – похідний вітаміну В₁; кофермент карбкксибіотин; коферменти – похідні вітаміну В₁₂.

Ізоферменти: особливості структури, локалізація синтезу в організмі людини (на прикладі ізоферментів лактатдегідрогенази, креатин-фосфокінази; роль в діагностиці захворювань. Імобілізовані ферменти та їх застосування у промисловій фармації. Застосування ферментів та їх інгібіторів як лікарських засобів.

Розділ 6. Основні закономірності обміну речовин. Цикл трикарбонових кислот. Молекулярні основи біоенергетики.

Тема 5. Дослідження обміну речовин і енергії. Функціонування, регуляція та енергетична вартість циклу трикарбонових кислот

Взаємозв'язок процесів утворення та споживання енергії в живих системах. Енергія хімічних зв'язків як основний вид енергії, що використовується клітинами для забезпечення їх життєдіяльності.

Загальні уявлення про метаболізм та обмін енергії в організмі. Катаболічні, анаболічні та амфіболічні шляхи метаболізму. Екзергонічні та ендергонічні біохімічні реакції. Макроергічні фосфати. АТФ – універсальне джерело енергії в клітині.

Стадії катаболізму для екзогенних та ендогенних біомолекул. Загальні та специфічні шляхи катаболізму, кінцеві продукти.

Окисне декарбоксилювання пірувату: послідовність реакцій, характеристика піруватдегідрогеназного мультиферментного комплексу.

Цикл Кребса: локалізація, послідовність реакцій, біологічна роль, характеристика ферментів, регуляція. Енергетичний баланс ЦТК.

Тема 6. Дослідження біологічного окислення, окисного фосфорилування та синтезу АТФ.

Сучасні уявлення про структуру та функції мітохондрій. Склад та функції компонентів дихальних ланцюгів мітохондрій. Ферменти біологічного окиснення в мітохондріях: піридин- та флавінзалежні дегідрогенази, цитохроми. Поняття про окислювально-відновлювальні пари субстратів – донорів і акцепторів електронів. Молекулярна організація мітохондріального ланцюга біологічного окиснення. Послідовність передавання електронів в дихальному ланцюгу. Виникнення електрохімічного потенціалу на внутрішній мембрані мітохондрій.

Реакції біологічного окиснення: типи реакцій (дегідрогеназні, оксидазні, оксигеназні) та їх біологічне значення. Тканинне дихання. Поняття про окисне фосфорилування. Вивільнення енергії в дихальному ланцюзі та пункти спряження окислення із фосфорилуванням. АТФ-синтетаза мітохондрій. Коефіцієнт окисного фосфорилування.

Тема 7. Засвоєння хеміосмотичної теорії, аналіз механізму дії інгібіторів і роз'єднувачів окисного фосфорилування.

Характеристика основних положень хеміосмотичної теорії (П.Мітчелл, 1961). Мікросомальне окиснення, його роль в організмі. Хеміосмотична теорія окисного фосфорилування – молекулярний механізм генерації АТФ в процесі біологічного окиснення.

Електрохімічний градієнт протонів ($\Delta\mu_{\text{H}^+}$), що утворюється під час функціонування електронно-транспортного ланцюга забезпечує спряження транспорту електронів в мітохондріях з синтезом АТФ. Фізико-хімічні складові електрохімічного градієнту протонів.

Умови ефективного спряження окиснення та фосфорилування в мітохондріях: цілісність мітохондріальної мембрани, наявність всіх компонентів ланцюга транспорту, специфічна внутрішньомембранна топографія переносників, наявність достатньої кількості АДФ та неорганічного фосфату.

Екзогенні та ендогенні роз'єднувачі окислення та фосфорилування. Поняття про дихальний контроль у клітині та його регуляцію. Дія інгібіторів дихального ланцюга. Інгібітори транспорту електронів (ротенон, амітал, барбітурати, антимицин А, ціаніди) та роз'єднувачі окисного фосфорилування (2,4-динітрофенол, гормони щитовидної залози, вільні жирні кислоти), їх біомедичне значення.

Лікарські препарати, які впливають на процеси біологічного окислення та окисного фосфорилування.

Блок 3. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм вуглеводів, ліпідів та його регуляція.

Розділ 7. Метаболізм вуглеводів та його регуляція.

Тема 8. Дослідження перетравлення та всмоктування вуглеводів. Гліколіз. Спиртове бродіння.

Класифікація, структура та біологічне значення різних класів вуглеводів для організму людини. Перетравлення й всмоктування вуглеводів в шлунково-кишковому тракті людини.

Шляхи внутрішньоклітинного катаболізму вуглеводів; аеробне та анаеробне окиснення глюкози. Анаеробне окиснення глюкози – гліколіз: ферментативні реакції гліколізу, енергетика, регуляція. Гліколітична оксидоредукція, субстратне фосфорилування в гліколізі. Вклад робіт Ембдена, Мейергофа та українського біохіміка – Я.Парнаса у встановлення послідовності ферментативних реакцій гліколізу (молочнокислого бродіння). Спиртове та інші види бродіння.

Тема 9. Дослідження аеробного окислення глюкози та альтернативних шляхів обміну моносахаридів.

Анаеробний та аеробний шляхи розпаду глюкози: (стадії, біологічна роль, локалізація стадій у клітині, енергетичний баланс).

Етапи аеробного окиснення глюкози, окислювальне декарбоксілювання пірувату, Мультиферментний піруватдегідрогеназний комплекс – особливості функціонування за участю трьох ферментів та п'яти коферментів. Порівняльна характеристика біоенергетики аеробного та анаеробного окиснення глюкози. Ефект Пастера – переключення з анаеробного на аеробне окиснення глюкози, особливості регуляції. Човникові механізми переносу електронів від гліколітичного НАДН з цитоплазми до мітохондрії. Малат-аспартатний шунт транспорту відновлювальних еквівалентів гліколітичного НАДН в мітохондрії в аеробних умовах.

Пентозофосфатний шлях (ПФШ) окиснення глюкози; схема, біологічне значення, особливості функціонування в різних тканинах. Послідовність ферментативних реакцій ПФШ, окислювальна стадія та стадія ізомерних перетворень пентозо-, гексозо- та гептозофосфатів. Значення ПФШ як донора НАДФН у відновлювальному синтезі жирних кислот та стероїдів, як постачальника рибозо-5-фосфату для утворення нуклеотидів у синтезі нуклеїнових кислот. Порушення пентозофосфатного шляху в еритроцитах: ензимопатії глюкозо-6-фосфат-дегідрогенази.

Тема 10. Дослідження катаболізму та біосинтезу глікогену. Регуляція обміну глікогену. Біосинтез глюкози (глюконеогенез).

Будова та біологічна роль полісахаридів. Особливості складу та функцій гомо- та гетерополісахаридів в організмі людини.

Розщеплення та біосинтез глікогену: локалізація, хімізм, ключові ферменти, фізіологічне значення. Ферментативні реакції глікогенезу та глікогенолізу; каскадні механізми цАМФ-залежної регуляції активностей глікогенфосфорилази та глікогенсинтази. Гормональна регуляція обміну глікогену в м'язах та печінці. Роль адреналіну, глюкагону та інсуліну в регуляції метаболізму глікогену.

Генетичні порушення ферментів метаболізму глікогену: глікогенози – аномально високе накопичення глікогену в органах і тканинах, аглікогенози – недостатнє запасання глікогену в тканинах.

Біосинтез глюкози – глюконеогенез: субстрати, ключові ферменти, реакції, внутрішньомолекулярна локалізація, фізіологічне значення процесу. Енергетичне забезпечення глюконеогенезу. Взаємозв'язок та реципрокна регуляція гліколізу і глюконеогенезу в організмі. Лактат та аланін як субстрати глюконеогенезу, глюкозо-лактатний і глюкозо-аланіновий цикли.

Метаболізм фруктози, сорбітолу та галактози. Патології вуглеводного обміну.

Загальні уявлення про метаболізм фруктози, сорбітолу та галактози. Метаболічний шлях та ферментативні реакції перетворення фруктози в організмі людини. Спадкові ензимопатії пов'язані з генетичними дефектами синтезу ферментів метаболізму фруктози – непереносимість фруктози, фруктоземія.

Метаболічний шлях та ферментативні реакції перетворення галактози в організмі людини. Спадкові ензимопатії пов'язані з генетичними дефектами синтезу ферментів метаболізму галактози – галактоземія.

Гормональна регуляція вуглеводного обміну (глюкагон, адреналін, глюкокортикоїди, соматотропін, інсулін). Глюкоземія: нормальний стан та його порушення (гіпер-, гіпоглюкоземія та глюкозурія). Цукровий діабет. Клініко-біохімічна характеристика цукрового діабету (інсулінозалежного та інсулінонезалежного типів). Фармпрепарати для лікування діабету.

Розділ 8. Метаболізм ліпідів та його регуляція

Тема 11. Дослідження перетравлення та всмоктування ліпідів. Катаболізм триацилгліцеролів. Ліполіз та його регуляція. Окиснення жирних кислот та гліцеролу.

Загальна характеристика, класифікація та біологічна роль ліпідів. Механізм та умови перетравлення й всмоктування ліпідів. Жовчні кислоти: роль у перетравленні ліпідів та всмоктуванні продуктів їх гідролізу. Ліпази шлунково-кишкового тракту. Роль панкреатичної ліпази.

Шляхи метаболізму ліпідів. Адипоцити жирової тканини та їх роль в обміні ліпідів і біоенергетичних процесах в організмі.

Катаболізм триацилгліцеролів в адипоцитах жирової тканини (ліполіз), послідовність реакцій, механізми регуляції активності тригліцеридліпази. Нейрогуморальна регуляція ліполізу адреналіном, норадреналіном, глюкагоном та інсуліном.

β -Окислення вищих жирних кислот насиченого і ненасиченого ряду. Локалізація і механізм процесу. Його зв'язок з циклом Кребса та тканинним диханням. Роль карнітину в транспорті жирних кислот з цитоплазми в мітохондрії.

Тема 12. Дослідження біосинтезу ВЖК, ТАГ та фосфоліпідів.

Біосинтез вищих жирних кислот. Особливості складу і функції ацетил-КоА-карбоксилази, пальмітатсинтазного комплексу. Регуляція процесу. Ресинтез триацилгліцеролів у кишковій стінці та його біологічна роль. Хімізм і біологічна роль синтезу триацилгліцеролів в кишечнику, печінці та жировій тканині. Шляхи розпаду й синтезу простих ліпідів.

Транспортні форми ліпідів у крові. Ліпопротеїни плазми крові: класифікація, хімічний склад, методи фракціонування, метаболізм та біологічна роль кожного класу. Тканинний ліпогенез та ліполіз гліцерофосфоліпідів на прикладі фосфатидилхоліну.

Тема 13. Дослідження біосинтезу та біотрансформації холестеролу (вітамін D, жовчні кислоти, стероїдні гормони). Метаболізм кетонових тіл.

Синтез холестеролу в печінці та його біотрансформація в організмі людини. Особливості регуляції метаболізму й транспорту холестеролу. Шляхи біотрансформації холестеролу, локалізація в організмі: етерифікація, утворення жовчних кислот, стероїдних гормонів, активних форм вітаміну D₃.

Кетонові тіла. Реакції біосинтезу та утилізації кетонових тіл: локалізація в організмі, біологічне значення. Кетонемія і кетонурія при цукровому діабеті, голодуванні.

Тема 14. Дослідження патологій ліпідного обміну (стеаторея, ожиріння, атеросклероз, цукровий діабет). Транспортні форми ліпідів.

Патології ліпідного обміну. Атеросклероз: механізми розвитку, роль генетичних факторів. Атеросклероз як імунзапальний процес. Біохімічні механізми розвитку атеросклерозу. Коефіцієнт атерогенності. Атерогенні і антиатерогенні ліпопротеїни.

Інсулінонезалежний цукровий діабет – захворювання, що супроводжується гіпертригліцеридемією (гіперліпопротеїнемії I типу), стимуляцією ліполізу в жировій тканині, активацією синтезу кетонових тіл, послабленням процесу зворотного транспорту холестерину. Фармацевтичні препарати в корекції порушень обміну ліпідів.

Транспорт та депонування ліпідів; ресинтез триацилгліцеролів в ентероцитах; утворення ліпопротеїнів крові.

Класи ліпопротеїнів плазми крові: хімічний склад; апопротеїни. Кількісні та якісні зміни ліпопротеїнів крові при їхній циркуляції в крові та клітинах.

Клініко-біохімічна характеристика первинних і вторинних ліпопротеїнемій за класифікацією ВООЗ. Принципи лабораторної діагностики дисліпопротеїнемій.

Тема 15. Підсумкова тематична контрольна робота засвоєння матеріалу блоків 2,3.

Блок 4. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм амінокислот та його регуляція.

Розділ 9. Метаболізм амінокислот. Ензимопатії амінокислотного обміну

Тема 16. Дослідження перетравлення білків та всмоктування амінокислот. Загальні шляхи перетворення амінокислот.

Харчова цінність білків. Добова потреба людини в харчових білках. Незамінні амінокислоти. Поняття азотистого балансу та причини його порушень. Етапи перетравлення білків та пептидів у шлунково-кишковому тракті. Протеолітичні ферменти шлунково-кишкового тракту. Механізм всмоктування амінокислот. Перетворення амінокислот у товстому кишечнику.

Шляхи утворення та підтримання пулу вільних амінокислот в організмі людини, джерела його утворення і використання в клітинах. Загальні шляхи перетворення вільних амінокислот.

Трансамінування амінокислот: реакції; біохімічне значення; механізми дії амінотрансфераз. Дезамінування амінокислот. Механізм непрямого дезамінування L-амінокислот. Декарбоксилювання амінокислот: ферменти, фізіологічне значення. Утворення фізіологічно активних сполук – біогенних амінів (γ -аміномасляна кислота, гістамін, серотонін, дофамін, норадреналін, адреналінів) в тканинах та амінів – ендогенних токсинів (путресцин, кадаверин) в процесі гниття білків у кишечнику. Окиснення біогенних амінів.

Тема 17. Дослідження шляхів утворення та детоксикації аміаку. Біосинтез сечовини.

Шляхи утворення аміаку. Токсичність аміаку та механізми його знешкодження. Циркуляторний транспорт аміаку (глутамін, аланін).

Біосинтез сечовини: хімізм, ферментні реакції, біологічна роль та регуляція орнітинового циклу біосинтезу сечовини., генетичні дефекти ферментів (ензимопатії) синтезу сечовини.

Тема 18. Дослідження спеціалізованих шляхів обміну ациклічних і циклічних амінокислот. Ензимопатії.

Загальні шляхи метаболізму безазотистого скелета амінокислот в організмі людини. Глюкогенні та кетогенні амінокислоти.

Спеціалізовані шляхи обміну ациклічних амінокислот. Обмін гліцину та серину; роль тетрагідрофолату (H₄-фолату) в переносі одновуглецевих фрагментів, інгібітори дигідрофолатредуктази як протипухлинні засоби. Обмін сірковмісних амінокислот; реакції метилювання.

Особливості обміну амінокислот з розгалуженими ланцюгами; участь коферментних форм вітаміну B₁₂ в метаболізмі амінокислот. Обмін аргініну; біологічна роль оксиду азоту, NO-синтаза.

Спеціалізовані шляхи метаболізму циклічних амінокислот фенілаланіну та тирозину, послідовність ферментативних реакцій. Спадкові ензимопатії обміну циклічних ациклічних амінокислот фенілаланіну та тирозин – фенілкетонурія, алкаптонурія, альбінізм. Обмін триптофану: кінуреніновий та серотоніновий шляхи.

Тема 19. Дослідження біосинтезу порфіринів. Спадкові порушення обміну порфіринів.

Порфірини: структура, біологічна роль. Реакції біосинтезу протопорфірину IX; утворення гему. Регуляція синтезу порфіринів.

Спадкові порушення обміну порфіринів (ензимопатії): еритропоеична порфірія, печенкові порфірії, неврологічні порушення, фотодерматити.

Блок 5. Молекулярна біологія. Біохімія міжклітинних комунікацій.

Розділ 10. Основи молекулярної біології. Основи молекулярної генетики

Тема 20. Дослідження біосинтезу та катаболізму пуринових і піримідинових нуклеотидів. Порушення обміну.

Біосинтез пуринових нуклеотидів; схема реакцій синтезу ІМФ; утворення АМФ, ГМФ, АТФ, ГТФ. Регуляція біосинтезу пуринових нуклеотидів за принципом негативного зворотного зв'язку (ретроінгібування).

Біосинтез піримідинових нуклеотидів: реакції; регуляція.

Біосинтез дезоксирибонуклеотидів. Утворення тимідилових нуклеотидів; інгібітори біосинтезу дТМФ як протипухлинні засоби (структурні аналоги дТМФ, похідні птерину).

Катаболізм пуринових нуклеотидів; спадкові порушення обміну сечової кислоти. Клініко-біохімічна характеристика гіперурикемії, подагри, синдрому Леша-Ніхана.

Використання фармацевтичних препаратів для корекції порушень обміну нуклеотидів.

Тема 21. Дослідження біосинтезу ДНК та РНК. Дослідження біосинтезу білка на рибосомах. Антибіотики - інгібітори матричних синтезів. Дія вірусів та токсинів.

Біологічне значення реплікації ДНК. Сутність відкриття Дж.Уотсона та Фр.Кріка. Напівконсервативний механізм реплікації; схема експерименту М.Мезелсона та Ф.Сталя.

Загальна схема біосинтезу ДНК. Ферменти реплікації ДНК у прокариотів та еукариотів. Молекулярні механізми реплікації ДНК: топологічні проблеми (топоізомерази, хелікази); значення антипаралельності ланцюгів ДНК; фрагменти Оказакі. Етапи синтезу дочірніх ланцюгів молекул ДНК.

Загальна схема транскрипції; кодуючі та некуючі ланцюги ДНК. РНК-полімерази прокариотів та еукариотів. Етапи та ферменти синтезу РНК. Сигнали транскрипції: промоторні, ініціаторні, термінаторні ділянки генома.

Процесинг– посттранскрипційна модифікація РНК. Генетичний (біологічний) код; триплетна структура коду, його властивості. Таблиця генетичного коду.

Рибосомальна білоксинтезуюча система. Компоненти білоксинтезуючої системи рибосом. Транспортні РНК та активація амінокислот. Аміноацил-тРНК-синтетази. Етапи та механізми

трансляції: ініціація, елонгація, термінація. Ініціюючі та термінуючі кодони мРНК; роль білкових факторів рибосом в трансляції.

Посттрансляційна модифікація пептидних ланцюгів. Регуляція трансляції. Молекулярні механізми контролю трансляції на прикладі біосинтезу глобіну.

Вплив фізіологічно активних сполук на процеси транскрипції та трансляції. Антибіотики – інгібітори транскрипції та трансляції у прокариотів та еукаріотів, їх біомедичне застосування. Біохімічні механізми противірусної дії інтерферонів. Блокування біосинтезу білка дифтерійним токсином (АДФ-рибозилування факторів трансляції).

Розділ 11. Молекулярні механізми дії гормонів на клітини-мішені. Біохімія гормональної регуляції. Біохімія харчування та вітамінів.

Тема 22. Дослідження ролі гормонів білково-пептидної природи різного генезу на метаболізм.

Гормони та інші біорегулятори у системі міжклітинної інтеграції функцій організму людини, їх хімічна природа, класи гормонів: білково-пептидні гормони; гормони - похідні амінокислот; гормони стероїдної природи; біорегулятори - похідні арахідонової кислоти.

Синтез та секреція гормонів. Циклічність гормональної секреції в організмі людини. Циркуляторний транспорт гормонів. Мішені гормональної дії; типи реакцій клітин на дію гормонів. Рецептори гормонів: мембранні (іонотропні, метаботропні) та цитозольні рецептори. Біохімічні системи внутрішньоклітинної трансдукції гормональних сигналів.

Молекулярно-клітинні механізми дії білково-пептидних гормонів та біогенних амінів. Каскадні системи передачі хімічного сигналу біорегулятора: рецептори → G-білки → вторинні посередники → протеїнкінази.

Месенджерні функції циклічних нуклеотидів, системи Ca^{2+} /кальмодулін, фосфоінозитидів. Серинові, треонінові та тирозинові протеїнкінази і ефекторні функції клітини.

Тема 23. Дослідження ролі стероїдних гормонів. Фізіологічно активні ейкозаноїди.

Послідовність процесів в реалізації молекулярно-клітинних механізмів дії стероїдних та тиреоїдних гормонів.

Будова та властивості цитозольних рецепторів для стероїдів та тиронінів. Молекулярна організація регуляторних сайтів ДНК, що взаємодіють з гормональними рецепторами.

Ейкозаноїди: структура, класифікація (простаноїди – простагландини, простацикліни; тромбосани; лейкотрієни), шляхи та локалізація синтезу, біохімічні ефекти. Аспірин та інші нестероїдні протизапальні засоби як інгібітори синтезу простагландинів.

Тема 24. Дослідження гормональної регуляції гомеостазу кальцію та фосфатів в організмі.

Розподіл Ca^{2+} в організмі; молекулярні форми кальцію в плазмі крові людини. Роль кісткової тканини, тонкої кишки та нирок в гомеостазі кальцію.

Гормональна регуляція гомеостазу кальцію (кальцитонін, паратгормон, гормоноподібна дія кальцитриолів). Паратгормон – будова, механізм гіперкальціємічної дії. Кальцитриол: біосинтез, вплив на абсорбцію Ca^{2+} та фосфатів в кишечнику. Кальцитонін: будова, вплив на обмін кальцію та фосфатів.

Клініко-біохімічна характеристика порушень кальцієвого гомеостазу (рахіт, остеопороз).

Тема 25. Дослідження біохімії харчування та біохімічних функцій водорозчинних і жиророзчинних вітамінів.

Загальна характеристика компонентів та вміст поживних речовин в поширених продуктах харчування людини: а) макрокомпоненти (вуглеводи, жири, білки); б) мікрокомпоненти (вітаміни, мікроелементи). Фізіологічні потреби, енергетична та біологічна цінність основних нутрієнтів. Мікроелементи, біологічні та біохімічні функції. Прояви мікроелементної недостатності.

Загальна характеристика перетравлення поживних речовин. Ферменти, біохімічні механізми перетравлення харчових білків, вуглеводів, ліпідів в окремих відділах травного каналу.

Порушення перетравлення окремих нутрієнтів в шлунку та кишечнику; спадкові ензимопатії процесів травлення. Особливості порожнинного та мембранного травлення білків. Протеолітичні ферменти кишкового соку. Дія трипсину, хемотрипсину, аміно- та карбоксипептидаз. Специфічність дії ферментів. Ферменти порожнинного та мембранного травлення вуглеводів, механізм їх дії.

Біохімічні зміни при порушеннях функції шлунка та їх клініко-біохімічна діагностика. Порушення секреторної функції підшлункової залози при гострому та хронічному панкреатитах, їх

клініко-біохімічна характеристика. Види стеаторей: панкреатична стеаторея (дефіцит панкреатичної ліпази при панкреатитах), гепатогенна стеаторея (дефіцит жовчі в кишечнику), ентерогенна стеаторея (інгібування ферментів ліполізу та ресинтезу триацилгліцеролів у кишечнику). Спадкові ензимопатії недостатності дисахаридаз кишечника. Клініко-біохімічна діагностика непереносимості лактози, сахарози.

Визначення вітамінів, їх біологічна роль та значення в метаболізмі. Класифікація та номенклатура вітамінів.

Хімічна структура та біологічні функції водорозчинних вітамінів. Їх добова потреба та джерела надходження. Коферментна функція вітамінів В₁, В₂, В₃, В₅, В₆, В₁₂, Н, С. Екзо- та ендогенні причини вітамінної недостатності. Клінічні прояви недостатності. Авітамінози. Використання вітамінних препаратів у профілактиці та лікуванні захворювань. Вітамінні харчові добавки, профілактичні та лікувальні аспекти захворювання.

Хімічна структура, біологічна роль жиророзчинних вітамінів – ретинолів, кальциферолів, токоферолів, нафтохінонів, поліненасичених вищих жирних кислот; їх добова потреба та джерела надходження. Поняття про гіпервітамінози, клінічні прояви та наслідки. Вітаміноподібні жиророзчинні речовини, їх біологічне значення.

Блок 6. Біохімія тканин та фізіологічних функцій.

Розділ 12. Біохімія та патобіохімія крові та імунних процесів

Тема 26. Дослідження функцій крові: буферні системи, кислотно-лужний стан, згортальна система. Патологічні форми гемоглобіну.

Склад крові в нормі; фізіологічні і біохімічні функції крові; біохімічний склад крові в нормі і при патології; система гемостазу; біохімічні принципи дихальної функції еритроцитів; судинно-тромбоцитарний і коагуляційний гемостаз.

Хімічний склад та фізико-хімічні властивості крові здорової людини. Основні фракції білків плазми, клініко-біохімічна характеристика, зміна вмісту при патологіях. Гіпер-, гіпо-, пара- та диспротеїнемії.

Буферні системи крові в забезпеченні кислотно-основного балансу крові. Показники кислотно-основного стану, що досліджуються в клініці. Метаболічний алкалоз і ацидоз, механізми їх виникнення. Респіраторні алкалоз і ацидоз, механізми їх виникнення. Механізми виникнення гіпоксії.

Механізми участі гемоглобіну в транспорті кисню та СО₂, особливості метаболізму в формених елементах крові, біохімічні основи дії згортальної та фібринолітичної системи крові. Варіанти гемоглобінів людини; молекулярні порушення будови гемоглобінів – гемоглобінопатії, таласемії.

Тема 27. Дослідження білків плазми крові: білки гострої фази запалення, ліпопротеїди, індикаторні ферменти. Імунні процеси.

Білки плазми крові та їх клініко-біохімічна характеристика; фракції білків крові. Компоненти системи неспецифічної резистентності організму та тестові білки “гострої фази” запальних процесів – (С-реактивний протеїн, α_2 -макроглобулін, α_1 -протеїназний інгібітор, фібронектин, кріоглобулін, тощо).

Клінічне значення та діагностична оцінка білків «гострої фази» запальних процесів. зміна активності ферментів плазми при найбільш розповсюджених захворюваннях внутрішніх органів, як точний високоінформативний метод ензимодіагностики.

Ферменти плазми крові. Дослідження біохімічних показників плазми крові при патологіях. Калікреїн-кінінова система. Аналіз стану здоров'я людини в нормі та за умов розвитку патологічних процесів на підставі клініко-біохімічної характеристики системи крові.

Тема 28. Дослідження азотного обміну. Кінцеві продукти: сечовина, сечова кислота, креатин, креатинін, амінокислоти.

Небілкові (азотисті та безазотисті) органічні сполуки плазми крові. Неорганічні компоненти плазми.

Склад залишкового азоту. Походження, норми та клініко-біохімічне і діагностичне значення визначення: сечовини, аміаку, сечової кислоти, креатину, креатиніну, індикану, амінокислот, білірубіну.

Причини ретенційної та продукційної азотемії, їх зв'язок з окремими формами патології органів і систем. Особливості складу залишкового азоту характерні для різних видів азотемії.

Розділ 13. Функціональна та клінічна біохімія органів і тканин.

Тема 29. Дослідження жовчоутворювальної функції печінки. Обмін жовчних пігментів. Патобіохімія жовтяниць.

Жовчо-утворювальна функція печінки. Біохімічний склад жовчі. Зміни біохімічних показників при гострому гепатиті, викликаному вірусами чи алкогольною інтоксикацією, їх діагностична оцінка. Зміни біохімічних показників при хронічному гепатиті, цирозі, жовчокам'яній хворобі, дискінезії та холециститі, їх діагностична оцінка. Зв'язок порушень в екскреторній функції печінки з порушеннями процесів травлення в кишечнику, діагностика цих порушень.

Роль печінки в обміні жовчних пігментів. Гемолітична (передпечінкова), паренхіматозна (печінкова), обтураційна (післяпечінкова) жовтяниці. Ферментативні, спадкові жовтяниці: синдром Криглера-Найяра, хвороба Жільбера, синдром Дабіна-Джонсона, жовтяниці новонароджених.

Тема 30. Дослідження біохімічних функцій печінки, порушення при окремих захворюваннях. Мікросомальне окиснення.

Біохімічні закономірності функції печінки: вуглеводної, ліпідрегулюючої, білок-синтезуючої, сечовиноутворювальної, пігментної, жовчоутворювальної. Роль печінки в забезпеченні нормоглікемії (синтез і катаболізм глікогену, глюконеогенез) та патологічні зміни – гіпо-, гіперглікемія, глюкозурія. Біохімічні основи розвитку недостатності функції печінки за умов хімічного, біологічного та радіаційного ураження.

Мікросомальні та мітохондріальні моноксигеназні системи печінки: склад та функції її компонентів. Механізм дії цитохрому P₄₅₀, його індукція ліками. Роль моноксигеназних систем у біотрансформації ендогенних та екзогенних субстратів. Класифікація ксенобіотиків. Фази метаболізму ксенобіотиків та їх локалізація в організмі. Ферменти та коферменти поліферментних систем у модифікації ксенобіотиків

Типи реакцій кон'югації проміжних метаболітів ксенобіотиків та ендогенних токсинів в гепатоцитах, їх біологічне значення. Шляхи виведення продуктів детоксикації лікарських речовин та ендогенних токсинів із організму.

Тема 31. Дослідження нормальних та патологічних компонентів сечі.

Біохімічні функції нирок. Функції нирок в організмі, їх роль в підтриманні балансу води, електролітів, сталості осмотичного тиску, рН, виведенні кінцевих продуктів обміну.

Хімічний склад та фізико-хімічні властивості сечі здорової людини. Патологічні компоненти сечі та причини їх появи. Роль нирок у виведенні продуктів біотрансформації ксенобіотиків та ендогенних токсинів.

Значення аналізу сечі для виявлення патології нирок, оцінки їх функції, діагнозу і прогнозу хвороб інших органів і систем.

Тема 32. Дослідження біохімічних функцій м'язової та сполучної тканини. Біохімія нервової системи.

Структурна організація саркомерів. Білки міофібрил: міозин, актин, тропоміозин, тропонін. Молекулярна організація товстих та тонких філаментів.

Роль іонів Ca²⁺ в регуляції скорочення та розслаблення скелетних і гладеньких м'язів.

Біоенергетика м'язової тканини: джерела АТФ у м'язах. Роль креатинфосфату в забезпеченні енергії м'язового скорочення. Патобіохімія м'язів – міопатії.

Особливості біоенергетичних процесів у міокарді та регуляція скорочення кардіоміоцитів.

Зв'язок обміну серцевого м'язу з обміном у нервовій, ендокринній системах, печінці, легенях, судинах.

Ушкодження серця при: тиреотоксикозі, гіпотериозі, гіперкортицизмі, цукровому діабеті, захворюванні паразитовидних залоз і хронічній нирковій недостатності, впливі радіації, порфіріях, подагрі, порушенні харчування, алкогольної інтоксикації.

Зміна активності ензимів плазми крові при гострому інфаркті міокарда; діагностика: мікроінфаркту, стенокардії, алкогольної інтоксикації. Зміна біохімічних показників на різних стадіях гіпертонічної хвороби та їх оцінка.

Нейроспецифічні білки головного мозку. Особливості амінокислотного складу мозку. Роль системи глутамінової кислоти. Нейроспецифічні ліпіди (гангліозиди, цереброзиди, холестерол).

Значення аеробного окислення глюкози в енергозабезпеченні мозку. Зміни енергетичного обміну в умовах фізіологічного сну та наркозу. Збуджувальні та гальмівні нейромедіатори.

Пептидергічна система головного мозку: опіодні пептиди, рецептори опіодних пептидів. Порушення обміну медіаторів та модуляторів головного мозку при психічних розладах. Нейрохімічні механізми дії психотропних засобів.

4.2. План лекцій

I КУРС

№ з/п	Назва теми
1.	<p>Біоорганічна хімія як наука. Класифікація, номенклатура та ізомерія біоорганічних сполук. Природа хімічного зв'язку. Реакційна здатність біоорганічних сполук.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Предмет і завдання біоорганічної хімії. 2. Теорія хімічної будови органічних сполук 3. Класифікація органічних сполук. Основні функціональні групи і класи органічних сполук. 4. Ізомерія органічних сполук. 5. Типи хімічних зв'язків в органічних молекулах. Електронна будова органічних сполук. 6. Взаємний вплив атомів в органічних сполуках. Індуктивний і мезомерний ефекти. 7. Класифікація органічних реакцій і реагентів. Типи органічних реакцій і типи механізмів реакцій.
2	<p>Класифікація, будова та хімічні властивості карбонових кислот. Вищі жирні кислоти. Омиляємі та неомиляємі ліпіди. Фосфоліпіди.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Класифікація карбонових кислот. Будова та властивості карбонових кислот. 2. Реакції нуклеофільного заміщення (S_N) та їх біохімічне значення. 3. Класифікація та ізомерія гідросиклот, кетокислот. Біологічне значення. Кетоніві тіла 4. Будова та властивості фенолокислот. 5. Механізм утворення естерів на прикладі триацилгліцеролів, їх біологічна роль. Загальні уявлення про ліпіди та їх класифікацію. Біологічна роль різних класів ліпідів. 7. Біологічні функції ліпідів. Вищі жирні кислоти як складові нейтральних ліпідів. 8. Фізіологічне значення гідролізу нейтральних ліпідів. 9. Будова і властивості фосфоліпідів.
3.	<p>L-α-амінокислоти, пептиди, білки.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Класифікація амінокислот: за будовою вуглецевого ланцюга, за здатністю до синтезу в організмі, за полярністю радикалу. 2. Загальні властивості амінокислот. Оптичні властивості амінокислот. Хімічні властивості амінокислот як гетерофункціональних сполук 3. Кислотно-основні властивості амінокислот. Хімічні реакції α-амінокислот in vivo та in vitro. 4. Реакції якісного та кількісного визначення α-амінокислот. Реакції поліконденсації з утворенням пептидів. Механізм утворення пептидного зв'язку. 5. Структура та властивості окремих представників (гліцин, аланін, цистеїн, серин, глутамінова кислота, лізин, фенілаланін, триптофан, метіонін). 6. Функції білків. 7. Рівні структурної організації білкових молекул. Первинна, вторинна, третинна, четвертинна структура, типи зв'язків, що стабілізують ці структури. Якісні реакції на пептиди, білки. 8. Хімічний синтез пептидів та білків. 9. Прості і складні білки. Класифікація білків. 10. Фактори стабільності існування білків в колоїдних розчинах. Денатурація білка, її ознаки. Денатуруючі фактори. Ренатурація білка.
4.	<p>Класифікація, будова та хімічні властивості вуглеводів: моносахаридів та полісахаридів, їх біологічне значення.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Вуглеводи <ol style="list-style-type: none"> 1.1. Загальна характеристика 1.2. Фотосинтез

	<p>1.3. Класифікація</p> <p>2. Моносахариди</p> <p>2.1 Класифікація та номенклатура</p> <p>2.2. Стереоізомерія.</p> <p>2.3. Будова моносахаридів</p> <p>3. Хімічні властивості</p> <p>3.1. Реакції з участю відкритих форм</p> <p>3.2. Реакції за участю циклічних форм</p> <p>4. Види бродіння моносахаридів. Окремі представники: D-глюкоза.</p> <p>5. Дисахариди</p> <p>5.1. Властивості сахарози, лактози, мальтози</p> <p>5.2. Класифікація дисахаридів за здатністю до окисно-відновних реакцій</p> <p>5.3. Два типи зв'язків між залишками моносахаридів та їх вплив на реакційну здатність дисахаридів.</p> <p>6. Полісахариди</p> <p>6.1 Класифікація полісахаридів. Будова, біологічна роль та застосування крохмалю, його складові.</p> <p>6.2. Схема будови амілози та амілопектину. Гідроліз крохмалю, якісна реакція на його виявлення.</p> <p>6.3 Будова та біологічна роль глікогену.</p> <p>7. Гетерополісахариди.</p>
5.	<p>Гетероциклічні сполуки. Будова, властивості та біологічне значення нуклеїнових кислот.</p> <p>1. Відомості про складові нуклеїнових кислот</p> <p>2. Класифікація, будова, властивості та значення біологічно важливих гетероциклічних сполук.</p> <p>2.1. П'ятичленні гетероциклічні сполуки з одним гетероатомом.</p> <p>2.2. П'ятичленні гетероциклічні сполуки з двома гетероатомами.</p> <p>2.3. Шестичленні гетероциклічні сполуки з одним гетероатомом.</p> <p>2.4. Шестичленні гетероциклічні сполуки з двома гетероатомами.</p> <p>2.5. Конденсовані системи гетероциклів</p> <p>3. Будова та біохімічні функції нуклеозидів і нуклеотидів.</p> <p>3.1 Нуклеотиди та нуклеозиди – продукти неповного гідролізу нуклеїнових кислот.</p> <p>3.2. Структура нуклеотидів: АМФ, ГМФ, УМФ, ЦМФ, д-ТМФ.</p> <p>4. Будова та біохімічні функції нуклеїнових кислот.</p> <p>4.1. Складові частини ДНК, РНК, приклади будови їх мономерів, схема зв'язку мономерів ДНК та РНК.</p> <p>4.2. Принцип будови ДНК, первинна та просторова структура, типи хімічного зв'язку.</p> <p>4.3. Принцип будови РНК, первинна та просторова будова, типи хімічного зв'язку. Типи РНК.</p>

II КУРС

№ з/п	Назва теми
1.	<p>Біохімія як наука. Ферменти: класифікація, будова, властивості, механізм дії та кінетика.</p> <p>1. Біохімія як наука</p> <p>2. Властивості ферментів як біологічних каталізаторів</p> <p>3. Хімічна природа і будова ферментів</p> <p>4. Хімічна структура ферментів. Коферменти</p> <p>5. Номенклатура і класифікація ферментів</p> <p>6. Функціональна організація ферментів</p> <p>7. Особливості ферментативного каталізу</p> <p>8.1.. Специфічність дії ферментів</p> <p>8.2. Залежність активності ферменту від температури (термолабільність)</p> <p>8.3. Вплив рН середовища на швидкість ферментативної реакції</p> <p>8.4. Залежність швидкості ферментативних реакцій від концентрації субстрату і ферменту</p> <p>8.5. Загальні закономірності каталізу.</p>
2.	<p>Регуляція ферментативних процесів. Медична ензимологія.</p> <p>1. Регуляція активності ферментів</p> <p>2.1. Аlostерична регуляція</p>

	<p>3.2. Активація кофакторами</p> <p>4.3. Фосфорилування - дефосфорилування ферментів</p> <p>5.4. Інгібування ферментів</p> <p>6. Клітинна організація ферментної активності</p> <p>7. Значення визначення активності ферментів у біологічних рідинах</p> <p>8. Клінічна ферментологія. Загальна характеристика ензимопатій.</p> <p>9. Клінічні методи оцінювання активності ферментів</p> <p>10. Застосування ферментних препаратів у медицині</p>
3.	<p>Біоенергетика. Функціонування, регуляція та енергетична вартість циклу трикарбонових кислот.</p> <p>1. Загальні відомості про обмін речовин</p> <p>2. Біоенергетика</p> <p>3. Стадії катаболізму біологічних молекул</p> <p>4. Цикл ди- і трикарбонових кислот</p> <p>5. Реакції біологічного окислення</p> <p>6. Механізм окисного фосфорилування.</p>
4.	<p>Біологічне окислення, окисне фосфорилування та синтез АТФ. Хеміосмотична теорія.</p> <p>1. Поняття про окисне фосфорилування.</p> <p>2. Вивільнення енергії в дихальному ланцюзі та пункти спряження окислення із фосфорилуванням.</p> <p>3. Характеристика основних положень хеміосмотичної теорії</p> <p>4. АТФ-синтетаза мітохондрій..</p> <p>5. Екзогенні та ендогенні роз'єднувачі окислення та фосфорилування.</p> <p>6. Поняття про дихальний контроль у клітині та його регуляцію.</p> <p>7. Лікарські препарати, які впливають на процеси біологічного окислення та окисного фосфорилування.</p>
5.	<p>Метаболізм вуглеводів. Гліколіз, аеробне окиснення глюкози; альтернативні шляхи обміну моносахаридів.</p> <p>1. Загальна характеристика вуглеводів та їх роль в організмі, будова та властивості</p> <p>2. Метаболізм вуглеводів</p> <p>2.1. Головні процеси в обміні вуглеводів</p> <p>2.2. Травлення вуглеводів</p> <p>2.3. Надходження вуглеводів у клітини</p> <p>2.4. Перетворення глюкози у тканинах</p> <p>2.5. Дихотомічний розпад глюкози</p> <p>2.6. Загальна характеристика гліколізу</p> <p>2.7. Аеробне окиснення глюкози</p> <p>2.8. Енергетика гліколізу й аеробного окислення глюкози</p> <p>3. Апотомічний розпад глюкози – пряме окиснення глюкози – пентозофосфатний шлях</p> <p>4. Взаємоперетворення моносахаридів – включення інших гексоз у обмін глюкози.</p>
6.	<p>Обмін глікогену. Глюконеогенез. Регуляція та патології вуглеводного обміну.</p> <p>1. Обмін глікогену.</p> <p>2.1. Біосинтез глікогену.</p> <p>2.2. Розпад глікогену.</p> <p>3. Регуляція глікогенезу та глікогенолізу (синтезу та розраду глікогену)</p> <p>4. Генетичні порушення метаболізму глікогену.</p> <p>5. Глюконеогенез</p> <p>6. Регуляція обміну вуглеводів. гіпо- та гіперглікемії.</p>
7.	<p>Метаболізм ліпідів. Ліполіз та його регуляція. Окиснення та біосинтез жирних кислот, триацилгліцеролів та фосфоліпідів.</p> <p>1. Загальна характеристика ліпідів</p> <p>2. Шляхи метаболізму ліпідів</p> <p>2.1. Травлення нейтральних жирів (ліполіз)</p> <p>2.2. Травлення гліцерофосфоліпідів</p> <p>3. Катаболізм триацилгліцеридів</p> <p>3.1. Внутрішньоклітинний ліполіз</p>

	<p>3.2. Окиснення гліцерину</p> <p>3.3. Окиснення вищих жирних кислот</p> <p>4. Біосинтез ліпідів – літогенез.</p>
8.	<p>Метаболізм холестеролу та кетонових тіл. Регуляція та патології ліпідного обміну.</p> <p>1. Травлення естерів холестеролу</p> <p>2. Транспортні форми екзоненних ліпідів – хіломікрони</p> <p>3. Біосинтез та біотрансформації холестеролу</p> <p>4. Фонд холестерину</p> <p>5. Метаболізм кетонових тіл</p> <p>6. Транспортні форми ліпідів.</p> <p>7. Патології ліпідного обміну (стеаторея, ожиріння, атеросклероз, цукровий діабет).</p>
9.	<p>Метаболізм білків та амінокислот. Загальні та спеціалізовані шляхи перетворення амінокислот. Спадкові ензимопатії обміну амінокислот.</p> <p>1. Особливості будови та функцій білків</p> <p>2. Обмін білків</p> <p>3. Особливості травлення білків</p> <p>4. Травлення білків у шлунку</p> <p>5. Всмоктування продуктів розщеплення білків</p> <p>6. Загальні шляхи перетворення амінокислот у тканинах</p> <p>6.1. Трансамінування амінокислот</p> <p>6.2. Дезамінування амінокислот</p> <p>6.3. Декарбоксілювання амінокислот</p> <p>7. Спеціалізованих шляхів обміну ациклічних і циклічних амінокислот.</p>
10.	<p>Метаболізм пуринових та піримідинових нуклеотидів. Патології обміну.</p> <p>I. Відомості про складові нуклеїнових кислот</p> <p>1.1. Нуклеозиди</p> <p>1.2. Нуклеотиди</p> <p>2. Обмін нуклеотидів</p> <p>2.1. Перетравлення нуклеопротеїнів їжі.</p> <p>2.2. Загальна схема синтезу и розпаду нуклеотидів</p> <p>2.3. Біосинтез пуринових нуклеотидів</p> <p>2.3. Біосинтез піримідинових нуклеотидів</p> <p>3. Катаболізм пуринових і піримідинових азотистих основ</p> <p>3.1. Розпад піримідинових нуклеотидів</p> <p>3. 2. Розпад пуринових нуклеотидів</p> <p>4. Гиперурикемія подагри.</p>
11.	<p>Гормони. Властивості та механізми дії. Роль гормонів в контролі гомеостазу.</p> <p>1. Вступ до ендокринології</p> <p>1.1. Взаємодія регуляторних систем організму</p> <p>1.2. Загальна характеристика гормонів</p> <p>1.3. Основні властивості гармонів</p> <p>1.4. Класифікація гормонів</p> <p>2. Механізми взаємодії гормонів з клітиною</p> <p>2.1. Механізм дії гідрофільних гормонів</p> <p>2.2. Механізм дії ліпофільних гормонів</p> <p>3. Особливості дії гормонів</p> <p>4. Застосування гормонів у медицині</p>
12.	<p>Біохімія та патобіохімія крові.</p> <p>1. Склад, фізіологічні та біохімічні функції крові</p> <p>1.1. Функції крові</p> <p>1.2. Склад крові</p> <p>1.3. Особливості метаболізму у формених елементах крові</p> <p>2. Біохімічний склад крові в нормі та патології</p> <p>2.1 Білки плазми крові</p> <p>2.2. Ферменти плазми крові</p> <p>2.3. Калікреїн-кінінова система</p>

	2.4. Небілкові азотовмісні сполуки крові 2.5. Ліпопротеїнові фракції плазми крові. 2.6.. Мінеральні компоненти плазми крові. 3. Кислотно-основний стан крові (КОС) 4. Дихальна функція еритроцитів. Патологічні форми гемоглобінів 5. Функціональні та біохімічні властивості системи гемостазу 5.1. Згортальна система крові 5.2. Фібриноліз.
13.	Біохімічні функції печінки. Біохімія жовтяниць. Біотрансформація ксенобіотиків. 1. Біохімічні функції печінки. процеси детоксикації 2. Структурно-функціональна організація печінки. біохімічні функції гепатоцитів. 3. Біотрансформація ксенобіотиків та ендogenous токсинів. мікросомальне окислення 4. Обмін жовчних пігментів. біохімія жовтяниць 5. Патобіохімія жовтяниць 6. Біохімічні показники метаболічного стану печінки.

4.3. План практичних занять

Практичні заняття (п.3.3. програми) за методикою їх організації є лабораторними, бо передбачають: лабораторні дослідження по добуванню та виявленню певних класів органічних сполук за властивостями їх функціональних груп, проведення якісних реакцій, проведення синтезів органічних сполук, їх виділення і очистки, встановлення фізико-хімічних констант.

Структура організації практичних занять включає:

- Фронтальне опитування (усне та тестові завдання).
- Обговорення і пояснення найбільш складних питань теми.
- Виконання практичних (лабораторних) робіт. Оформлення протоколу практичного заняття.
- Підсумок заняття.

4.4. Забезпечення освітнього процесу

1. Мультимедійні проектори, комп'ютери, екрани для мультимедійних презентацій, лекційні презентації.

2. Демонстраційні екрани, ноутбуки, файли у Power Point та Word з задачами «Крок-1» для практичних та підсумкових занять.

3. Лабораторне устаткування (спектрофотометри, іонометри, ультрацентрифуги, аналітичні ваги, термостати, нагрівальні прилади, термометри, скляний лабораторний посуд в асортименті тощо), матеріали та реактиви для навчального лабораторного експерименту.

4. Екзаменаційні білети.

5. Підсумковий контроль

5.1. Перелік практичних навичок та знань, якими повинен оволодіти студент в процесі вивчення дисципліни

1. Якісні реакції на білки і амінокислоти: біуретова реакція, реакція Фоля, сульфосаліцилова проба. Принципи методів.

2. Кількісне визначення білка в сироватці крові біуретовим методом. Принцип методу, норма, клініко-діагностичне значення.

3. Пояснити основні принципи визначення активності ферментів на прикладі амілази слини (йод-крохмальна реакція та реакції Тромера). Принцип методу.

4. Пояснити термолабільність ферментів на прикладі визначення активності амілази слини, яка попередньо нагріта або охолоджена та попередньо не оброблена. Принцип методу.

5. Намалювати графік залежності активності фермента від рН середовища за результатами визначення активності амілази слини. Пояснити його.

6. Абсолютна специфічність сахарози (в реакціях з сахарозою та крохмалем) Який ще вид специфічності ферментів існує? Принцип методу.

7. Пояснити вплив модуляторів на активність ферментів на прикладі визначення активності холінестерази в присутності хлориду кальцію та фосфаколу, на прикладі активності амілази слини в присутності хлориду натрію.

8. Визначення глюкози крові глюкозооксидазним методом. Пояснити принцип цього методу. Який нормальний вміст глюкози в крові людини? Пояснити клініко-діагностичне значення визначення глюкози крові.

9. Визначення кінцевого продукту анаеробного гліколізу – молочної кислоти методом Уффельмана. Принцип методу. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення лактату в крові.

10. Виявлення ацетону (кетонівих тіл) в крові та сечі (реакція з нітропрусидом натрію). Пояснити клініко-діагностичне значення виявлення кетонівих тіл в крові та сечі.

11. Визначення вмісту піровиноградної кислоти в біологічній рідині колориметричним методом. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення пірувату в крові та сечі.

12. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення вмісту холестерину в крові людини? У пацієнта вміст холестеролу крові становить 25 ммоль/л. Дайте діагностичну оцінку даному показнику, вказавши нормальні показники холестерину крові. Поясніть можливі причини і наслідки такого стану для організму.

13. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення в крові ЛПНЩ, ЛПДНЩ і ЛПВЩ. Поясніть, які зміни ліпопротеїнів крові характерні для цукрового діабету?

14. Вивчення дії ліпази підшлункової залози в присутності жовчі і без неї. Пояснити значення жовчних кислот у процесах травлення.

15. Пояснити принцип визначення трансаміназ крові. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення активності аланінамінотрансферази (АлАТ) та аспартатамінотрансферази (АсАТ) крові. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення коефіцієнта де Рітиса.

16. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення сечовини в крові та сечі. У хворого виявлено у крові вміст сечовини вище 9,0 ммоль/л, а в сечі добове виділення менше 20 г/добу. Поясніть причини таких змін. Вкажіть норму вмісту сечовини крові та добового виділення із сечею.

17. Визначення креатиніну в крові та сечі кольоровою реакцією Яффе. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення креатину і креатиніну у крові та сечі?

18. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення у сечі уробіліну, білірубіну кон'югованого, уробіліногену. Навести приклади.

19. Якісна реакція на фенілпіровиноградну кислоту (проба Фелінга). Описати принцип методу. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення фенілпірувату в сечі.

20. Пояснити принцип методу визначення вмісту сечової кислоти з реактивом Фоліна. Пояснити клініко-діагностичне значення виявлення сечової кислоти в крові та сечі.

21. Описати принцип полімеразної ланцюгової реакції та її застосування.

22. Яким методом можна виявити метаболіти гормонів стероїдної природи? Які гормони відносяться до цієї групи? Поясніть принцип методу.

23. Виявлення адреналіну ферум(III) хлоридом. Поясніть принцип методу. Яка хімічна природа адреналіну?

24. Виявлення йоду в складі тиреоїдних гормонів. Поясніть принцип методу. Які гормони відносяться до цієї групи? Пояснити клініко-діагностичне значення виявлення в крові тиреотропного гормону, трийодтироніну, тироксину.

25. Підтвердження окисно-відновних властивостей аскорбінової кислоти у реакції з метиленовим синім. Поясніть принцип методу. Поясніть значення аскорбінової кислоти для організму людини.

26. Виявлення вітаміну Е реакцією з феруму хлоридом. Поясніть принцип методу. Пояснити значення вітаміну Е для організму людини.

27. Визначення вмісту білірубіну та його фракцій в сироватці крові колориметричним діазометодом. Описати принцип методу. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення білірубіну та його фракцій у сироватці крові.

28. Пояснити діагностичну цінність дослідження кольору, запаху, прозорості та рН сечі. Пояснити причини можливих відхилень.

29. Пояснити принцип методу визначення діастази сечі. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення альфа-амілази крові і діастази сечі.

30. Пояснити принцип методу і клініко-діагностичне значення виявлення в сечі білка (при її кип'ятінні, реакціями з сульфосаліциловою та нітратною кислотами), крові (бензидинова проба).

5.2. Перелік питань, що виносяться на підсумковий контроль

II семестр

1. Класифікація, номенклатура та ізомерія біоорганічних сполук.
2. Електронна структура та валентні стани атому Карбону: перший валентний (sp^3 -гібридизація, другий та третій валентні стани атому Карбону (sp^2 - та sp -гібридизація).
3. Взаємний вплив атомів в органічних сполуках (σ - та π -зв'язки в органічних сполуках, електронегативність атомів).
4. Розподіл електронної густини в органічних молекулах: індуктивний ефект; мезомерний ефект.
5. Класифікація карбонових кислот. Будова та властивості карбонових кислот. Реакції нуклеофільного заміщення (S_N). Реакції етерифікації та їх біохімічне значення. Реакції амідування та їх біохімічне значення.
6. Будова та властивості дикарбонових та трикарбонових кислот. Хімічні властивості. Біологічне значення окремих.
7. Класифікація та ізомерія гідросиклидів. Оптична активність. Енантіомери. Діастереоізомери. Хімічні властивості і біологічне значення гідросиклидів та амінокислот.
8. Будова та властивості кетокислот. Біологічне значення кетокислот та їх похідні.
9. Будова та властивості фенолосиклидів. Саліцилова кислота та її похідні як протизапальні та протимікробні засоби.
10. Механізм утворення естерів на прикладі триацилгліцеролів, їх біологічна роль. Загальні уявлення про ліпіди та їх класифікацію. Біологічна роль різних класів ліпідів.
11. Біологічні функції ліпідів. Вищі жирні кислоти як складові нейтральних ліпідів.
12. Будова і властивості фосфоліпідів. Роль фосфоліпідів у побудові біомембран. Класифікація фосфоліпідів. Фізико-хімічні властивості фосфоліпідів.
13. Загальні властивості амінокислот. Оптичні властивості амінокислот. Хімічні властивості амінокислот як гетерофункціональних сполук. Кислотно-основні властивості амінокислот. Реакції декарбоксілювання амінокислот з утворенням біогенних) та їх фізіологічні функції.
14. Реакції дезамінування, трансамінування, гідроксилювання амінокислот та їх фізіологічна роль.
15. Реакції якісного та кількісного визначення α -амінокислот. Реакції поліконденсації з утворенням пептидів. Механізм утворення пептидного зв'язку.
16. Функції білків. Способи сполучення α -амінокислот в молекулах білків. Рівні структурної організації білкових молекул.
17. Прості і складні білки. Класифікація білків у залежності від природи простетичної групи та просторової форми: глобулярні та фібрилярні.
18. Денатурація білка, її ознаки. Денатуруючі фактори. Ренатурація білка.
19. Класифікація вуглеводів. Ізомерія. Таутомерні форми моносахаридів. Мутаротація.
20. Хімічні реакції моносахаридів. Хімічні реакції моносахаридів за участю карбонільної групи: окисно-відновні реакції (якісні на виявлення альдегідної групи).
21. Похідні моносахаридів. Аскорбінова кислота, як похідне гексоз, біологічна роль вітаміну С.
22. Дисахариди. Будова, властивості сахарози, лактози, мальтози. Інверсія сахарози внаслідок гідролізу. Класифікація дисахаридів за здатністю до окисно-відновних реакцій.
23. Полісахариди. Класифікація полісахаридів. Будова, біологічна роль та застосування крохмалю, його складові. Схема будови амілози та амілопектину. Гідроліз крохмалю, якісна реакція на його виявлення.
24. Гетерополісахариди. Роль глюкуронової кислоти, глюкозаміну та галактозаміну в утворенні гетерополісахаридів.

25. Характеристика п'ятичленних гетероциклів та їх похідних. Характеристика п'ятичленних гетероциклів з одним та двома гетероатомами та їх похідних.

26. Характеристика шестичленних гетероциклів. Шестичленні гетероцикли з одним та двома гетероатомами – основа біологічно важливих сполук. Шестичленні гетероцикли – компоненти азотистих основ.

27. Нуклеотиди та нуклеозиди – продукти неповного гідролізу нуклеїнових кислот. Структура нуклеотидів.

28. Похідні нуклеотидів. Фосфорильовані похідні нуклеотидів. Участь нуклеотидів в будові коферментів.

29. Будова та функції нуклеїнових кислот. складові частини ДНК, РНК, приклади будови їх мономерів, схема зв'язку мономерів ДНК та РНК.

30. Біологічна роль ДНК. Принцип будови ДНК, первинна та просторова структура, типи хімічного зв'язку.

31. Принцип будови РНК, первинна та просторова будова, типи хімічного зв'язку.

III семестр

1. Предмет і завдання біохімії. Історія розвитку біохімії у світі та в Україні. Методи біохімічних досліджень.

2. Будова та класифікація альфа-амінокислот. Структура та фізико-хімічні властивості амінокислот. Замінні й есенціальні амінокислоти.

3. Рівні структурної організації білкових молекул. Класифікація простих білків та їх функції.

4. Фізико-хімічні властивості глобулярних та фібрилярних білків. Розчинність білків та їх методи осадження. Методи виділення, очистки та кількісного визначення білків.

5. Класифікація складних білків та їх функції в організмі людини.

6. Будова простих та складних ферментів. Особливості структури активного центру простих та складних ферментів. Хімічна природа кофакторів ферментів.

7. Загальні властивості ферментів як білків і каталізаторів. Класифікація та номенклатура ферментів.

8. Сучасні теорії механізму дії ферментів. Основні закономірності кінетики ферментативних реакцій. Залежність швидкості ферментативних реакцій від рН, температури, концентрації субстрату та ферменту.

9. Фактори регуляції активності ферментів. Активатори та інгібітори. Активатори та інгібітори ферментів як лікарські засоби.

10. Методи виділення, очистки та кількісного визначення активності ферментів. Ізоферменти (визначення). Значення дослідження в клініці. Приклади.

11. Ензимопатії. Дати визначення та навести приклади уроджених (спадкових) вад метаболізму вуглеводів, амінокислот, порфіринів, пуринів.

12. Ензимодіагностика патологічних процесів та захворювань (інфаркт міокарду, захворювання печінки, панкреатит, тощо).

13. Ензимотерапія – застосування ферментів, їх активаторів та інгібіторів в медицині та фармації. Навести приклади.

14. Загальні уявлення про обмін речовин та енергії людини. Стадії катаболізму для екзогенних і ендогенних субстратів в організмі людини.

15. Цикл трикарбонових кислот (Цикл Кребса). Послідовність та хімізм ферментативних реакцій. Енергетичний ефект. Регуляція функціонування.

16. Сучасні уявлення про стадії тканинного дихання, структуру й функцію переносників електронів у дихальному ланцюзі мітохондрій. Будова дихального ланцюга та послідовність його компонентів.

17. Сучасні уявлення про механізм окисного фосфорилування. Структура і функція H^+ -АТФ-синтази. Пункти спряження окиснення й фосфорилування у дихальному ланцюзі.

18. Регуляція тканинного дихання. Інгібітори тканинного дихання (приклади). Дихальний контроль. Роз'єднувачі окисного фосфорилування (приклади).

19. Класифікація та функції вуглеводів в організмі людини. Структура основних представників вуглеводів

20. Перетравлення та всмоктування вуглеводів у шлунково-кишковому тракті. Добова потреба.

21. Анаеробний гліколіз: Послідовність та хімізм ферментативних реакцій, регуляція, енергетичний баланс, біологічна роль.

22. Аеробне окислення моносахаридів. Окислювальне декарбоксілювання пірувату. Визначення, локалізація, біологічне значення процесу. Характеристика поліферментного комплексу. Хімізм та послідовність ферментативних реакцій. Енергетичний баланс.

23. Порівняльна характеристика біоенергетики аеробного та анаеробного окиснення глюкози, ефект Пастера. Енергетичний ефект повного окиснення глюкози. Човникові механізми переносу НАДН через мембрани.

24. Синтез та катаболізм глікогену в печінці та м'язах. Хімізм та послідовність ферментативних реакцій. Роль адреналіну, глюкагону та інсуліну у регуляції глікогенолізу. Схема гормональної регуляції глікогенфосфорилази.

25. Генетичні порушення метаболізму глікогену (глікогенози, аглікогенози).

26. Пентозофосфатний шлях метаболізму глюкози. Послідовність та хімізм ферментативних реакцій та його біологічне значення в обміні речовин.

27. Гормональна регуляція обміну вуглеводів. Патологічні стани, які пов'язані з порушенням обміну вуглеводів. Цукровий діабет I типу та II.

28. Загальна характеристика, класифікація та біологічна роль ліпідів. Добова потреба.

29. Механізм та умови перетравлення та всмоктування ліпідів у травній системі.

30. Ліпопротеїни крові: класифікація, структура, біологічна роль, обмін в організмі, методи дослідження.

31. Біосинтез та катаболізм триацилгліцеролів та фосфогліцеридів. Представити схему синтезу триацилгліцеролів та фосфоліпідів із зазначенням спільних і специфічних реакцій. Біологічна роль цих процесів.

32. Тканинний ліполіз: локалізація в організмі, умови стимуляції, регуляція та подальше окислення гліцерину та жирних кислот.

33. Бета-окиснення вищих жирних кислот: Послідовність та хімізм ферментативних реакцій, енергетичний баланс, біологічне значення процесу. Роль коензиму А, карнітину в обміні вищих жирних кислот.

34. Загальна характеристика складу та функції пальмітатсинтазного комплексу. Послідовність та хімізм ферментативних реакцій синтезу жирних кислот. Роль НАДФН у синтезі вищих жирних кислот; джерела його утворення.

35. Кетонові тіла: структура, біологічне значення. Хімізм їх синтезу та катаболізму. Порушення обміну кетонових тіл за умов патології (цукровий діабет, голодування).

36. Біосинтез холестеролу: Послідовність та хімізм ферментативних реакцій, етапи, регуляція, біологічне значення.

37. Шляхи катаболізму холестеролу в організмі людини та їх біологічне значення.

38. Гормональна регуляція обміну ліпідів. Порушення обміну ліпідів. Механізми розвитку атеросклерозу судин. Ожиріння. Жировий гепатоз. Застосування фармацевтичних препаратів для корекції порушень обміну ліпідів.

39. Перетравлення білків та всмоктування амінокислот у шлунково-кишковому тракті. Роль хлоридної кислоти у перетравленні білків у шлунку.

40. Механізми активації неактивних форм протеолітичних ферментів травного тракту. Характеристика протеолітичних ферментів.

41. Шляхи утворення та підтримання пулу вільних амінокислот в організмі. Загальні шляхи перетворення амінокислот в тканинах.

42. Трансамінування амінокислот: механізм дії амінотрансфераз, біологічне значення.

43. Дезамінування амінокислот. Механізм непрямого дезамінування. Біологічна роль глутамат-дегідрогенази у печінці та нейронах головного мозку

44. Альфа-декарбоксілювання амінокислот. Функція біогенних амінів в організмі. Знешкодження біогенних амінів. Антигістамінні фармацевтичні препарати.

45. Шляхи перетворення безнітрогенних залишків амінокислот. Глюкогенні та кетогенні амінокислоти.

46. Шляхи утворення та знешкодження аміаку в організмі. Послідовність та хімізм ферментативних реакцій утворення сечовини (орнітиновий цикл).

47. Послідовність та хімізм ферментативних реакцій обміну окремих амінокислот: фенілаланіну, триптофану, тирозину, метіоніну. Ензимопатії цих обмінів.

IV семестр

1. Нуклеопротейни: характеристика і функції в організмі. Перетворення нуклеопротейнів у травному тракті та тканинах.

2. Нуклеїнові кислоти: ДНК, РНК. Рівні структурної організації та їх характеристика.

3. Мононуклеозидтрифосфати, циклічні мононуклеотиди: структура та їх функції в клітині.

4. Послідовність та хімізм ферментативних реакцій катаболізму пуринових нуклеотидів, його порушення та корекція фармацевтичними засобами.

5. Послідовність та хімізм ферментативних реакцій катаболізму піримідинових нуклеотидів та його порушення.

6. Послідовність та хімізм ферментативних реакцій синтезу пуринових нуклеотидів, схема реакцій синтезу ІМФ.

7. Утворення АМФ та ГМФ. Механізми регуляції синтезу пуринових нуклеотидів.

8. Реплікація ДНК: біологічне значення; напівконсервативний механізм реплікації. Послідовність етапів та ферменти реплікації ДНК у прокаріотів та еукаріотів. Антибіотики – інгібітори реплікації та як фармацевтичні засоби.

9. Транскрипція РНК: РНК-полімерази прокаріотів та еукаріотів, сигнали транскрипції (промоторні, ініціаторні та термінаторні ділянки генома). Етапи транскрипції. Процесинг – посттранскрипційна модифікація новосинтезованих преРНК. Антибіотики – інгібітори транскрипції та як фармацевтичні засоби.

10. Транспортні – тРНК та активація амінокислот. Аміноацил-тРНК-синтетази. Пояснити будову тРНК. Представити реакцію утворення аміноацил-тРНК.

11. Етапи та механізми трансляції (біосинтезу білка) в рибосомах: ініціація, елонгація та термінація. Дати характеристику кожному етапу. Види посттрансляційної модифікації білків.

12. Регуляція експресії генів прокаріотів. Оперон.

13. Антибіотики – інгібітори трансляції у прокаріотів та еукаріотів. Механізм дії та застосування в медицині та фармації.

14. Гормони: визначення, загальна характеристика. Класифікації гормонів та гормоноподібних речовин. Реакція клітин-мішеней на дію гормонів. Мембранні та цитозольні рецептори. Біохімічні системи внутрішньоклітинної передачі гормональних сигналів: G-білки, вторинні посередники їх характеристика.

15. Молекулярно-клітинні механізми дії гормонів білкової, пептидної природи та похідних амінокислот (мембранний та мембранно-цитозольний механізм дії).

16. Молекулярно-клітинні механізми дії стероїдних та тиреоїдних гормонів.

17. Гормони гіпоталамуса – ліберини та статини. Роль у прямих та зворотніх шляхах регуляції синтезу та секреції гормонів.

18. Тропні гормони передньої частки гіпофіза. Механізм дії, роль у прямих та зворотніх шляхах регуляції синтезу та секреції гормонів. Патологічні процеси, пов'язані з порушенням функції цих гормонів. Роль соматомединів.

19. Гормони задньої частки гіпофіза. Вазопресин та окситоцин: будова, біологічні функції. Патологія пов'язана з порушенням виділення та утворення вазопресину. Гормони епіфізу.

20. Гормони підшлункової залози: інсулін. Будова, біосинтез та секреція; вплив на обмін вуглеводів, ліпідів, амінокислот та білків. Рістстимулюючі ефекти інсуліну.

21. Гормони підшлункової залози: глюкагон, соматостатин, панкреатичний поліпептид. Роль глюкагону в регуляції обміну вуглеводів та ліпідів.

22. Тиреоїдні гормони: структура, біологічні ефекти T_4 та T_3 . Порушення метаболічних процесів при гіпо- та гіпертиреозі. Навести структурні формули тиреоїдних гормонів.

23. Стероїдні гормони кори наднирників (C21-стероїди). Будова, властивості, механізм дії. Причини та метаболічні зміни при надлишку та нестачі глюко- та мінералкортикоїдів. Патології пов'язані з гіпо- та гіперпродукцією цих гормонів.

24. Жіночі (естрогени, прогестерон) та чоловічі (андрогени) статеві гормони: Фізіологічні та біохімічні ефекти; циклічність синтезу та секреції жіночих статевих гормонів за фазами овуляційного циклу. Регуляція синтезу та секреції статевих гормонів. Застосування структурних аналогів статевих гормонів у якості фармацевтичних засобів

25. Гормональна регуляція гомеостазу кальцію в організмі. Механізм дії цих гормонів.

26. Ейкозаноїди: будова, біологічні та фармакологічні властивості. Аспірин та інші нестероїдні протизапальні засоби як інгібітори синтезу простагландинів. Фармацевтичні препарати – похідні ейкозаноїдів.

27. Альдостерон, ренін-ангіотензинова система та натрій-уретичний пептид в контролі мінераль-ного обміну людини.

28. Роль вітамінів та вітаміноподібних речовин у метаболізмі людського організму. Класифікація вітамінів. Екзогенні та ендогенні гіповітамінози. Гіпервітамінози.

29. Вітаміноподібні речовини – їх хімічна структура, біологічна роль, порушення обміну речовин при недостатності, практичне застосування в якості фармпрепаратів.

30. Вітамін B_1 , вітамін B_2 - їх будова, біологічні властивості, механізм дії, джерела, добова потреба, прояви і діагностика гіповітамінозу. Навести структурні формули тіаміну і рибофлавіну.

31. Вітамін PP, вітамін B_6 : їх будова, біологічні властивості, механізм дії, прояви недостатності, джерела, добова потреба. Навести структурні формули нікотинамідру і піридоксину.

32. Вітамін B_3 і вітамін H : їх будова, біологічні властивості, механізм дії, джерела, добова потреба. Навести структурні формули пантотенової кислоти і біотину.

33. Вітамін C та вітамін B_{12} : їх будова, біологічні властивості, механізм дії, прояви недостатності, джерела, добова потреба. Навести структурні формули аскорбінової кислоти і рутину.

34. Вітамін A: біологічні властивості, механізм дії, прояви недостатності, джерела, добова потреба. Навести структурні формули різних форм вітаміну A.

35. Вітамін K: біологічні властивості, механізм дії, прояви недостатності, джерела, добова потреба. Навести структурні формули різних форм вітаміну K.

36. Вітамін E: біологічні властивості, механізм дії, прояви недостатності, джерела, добова потреба. Написати структурну формулу вітаміну E.

37. Вітамін D_3 : біологічні властивості, механізм дії, прояви недостатності, джерела, добова потреба.

38. Характеристика біохімічних функцій крові. Хімічний склад і фізико-хімічні властивості крові.

39. Гемоглобін: будова, механізми участі в транспорті газів крові. Крива оксигенації міоглобіну і гемоглобіну. Ефект кооперативності. Роль 2,3-дифосфогліцерату в регуляції функціонування гемоглобіну.

40. Схема біосинтезу гемоглобіну та фактори його регуляції. Фізіологічні та анормальні типи гемоглобіну. Гемоглобінопатії (навести приклади).

41. Буферні системи крові. Порушення кислотно-основного балансу в організмі. Гіпоксія, її види.

42. Біохімічний склад крові людини. Білки плазми крові та їх клініко-біохімічна характеристика. Електрофореграма білків сироватки крові людини в нормі та при патології.

43. Гіпер-, гіпо-, диспротеїнемії, парапротеїнемії. Їх причини та клініко-діагностичне значення. Білки гострої фази – визначення, характеристика, клініко-діагностичне значення.

44. Ферменти плазми крові: класифікація, значення в ензимодіагностиці захворювань.

45. Згортальна та антизгортальна системи крові. Фармацевтичні засоби, які мають вплив на дію згортальної та фібринолітичної систем крові.
46. Ренін-ангіотензинова система крові. Використання інгібіторів ангіотензинперетворюючого ферменту як фармпрепаратів.
47. Імунна система крові та її загальна характеристика. Імуноглобуліни.
48. Біохімічні функції печінки та їх характеристика.
49. Детоксикаційна функція печінки; фази біотрансформації; типи реакцій біотрансформації ксенобіотиків та ендогенних токсинів.
50. Реакції мікросомального окиснення. Цитохром Р-450; електронно-транспортні ланцюги в мембранах ендоплазматичного ретикулуму гепатоцитів, ізоформи цитохрому Р-450. Індукція мікросомальних монооксигеназ у розвитку толерантності до фармпрепаратів.
51. Реакції кон'югації в гепатоцитах: біохімічні механізми, функціональне значення. Механізм та локалізація утворення тваринного індикану, клініко-діагностичне значення визначення його в сечі.
52. Схема катаболізму гемоглобіну та гему (хімізм реакцій); утворення і будова жовчних пігментів.
53. Роль печінки в обміні жовчних пігментів. Патобіохімія жовтяниць; типи жовтяниць; спадкові (ферментні) жовтяниці. Біохімічна діагностика жовтяниць.
54. Водно-сольовий обмін в організмі. Внутрішньоклітинна і позаклітинна вода; обмін води, натрію, калію. Гормональна регуляція водно-сольового обміну.
55. Роль нирок в регуляції об'єму, електролітного складу та рН рідин організму. Біохімічні механізми сечоутворювальної функції нирок.
56. Біохімічний склад сечі людини в нормі та за умов розвитку патологічних процесів. Клініко-діагностичне значення аналізу складу сечі.
57. Біохімічний склад м'язів. Білки міофібрил. Небілкові азотисті, безазотисті органічні сполуки, мінеральні елементи.
58. Молекулярні механізми м'язового скорочення. Роль іонів Ca^{2+} в регуляції скорочення та розслаблення м'язів. Біохімічні основи скорочення поперечно-смугастих і гладеньких м'язів.
59. Біоенергетика м'язової тканини; джерела АТФ; роль креатинфосфату в забезпеченні енергії м'язового скорочення.
60. Патохімія м'язової тканини – міопатії. Порушення м'язової тканини при запальних і некротичних (інфаркт міокарду) процесах.
61. Біохімія нервової системи: особливості біохімічного складу та метаболізму головного мозку.
62. Енергетичний обмін в головному мозку людини. Значення аеробного окиснення глюкози. ГАМК шунт.
63. Біохімія нейромедіаторів; рецептори нейромедіаторів та фізіологічно активних сполук.

5.3.1. «0» варіант білету до заліку (проміжний контроль за 2 семестр)

Чорноморський національний університет імені Петра Могили
 Навчально-науковий медичний інститут
 Кафедра фармації, фармакології, медичної, біоорганічної та біологічної хімії

Рівень вищої освіти: *Магістр*

Галузь знань: *I «Охорона здоров'я»*

Спеціальність: *I2 «Медицина»*

Дисципліна: *«Біологічна та біоорганічна хімія»*

Блок 1. Біологічно важливі класи біоорганічних сполук. Біополімери та їх структурні компоненти.

БІЛЕТ ДО ЗАЛІКУ № 0

Розкрити питання:

1. Класифікація та ізомерія гідросикислот. Оптична активність. Енантіомери. Діастереоізомери. Хімічні властивості і біологічне значення гідросикислот.

2. Хімічні реакції моносахаридів. Хімічні реакції моносахаридів за участю карбонільної групи: окисно-відновні реакції (якісні на виявлення альдегідної групи).

Розв'язати завдання:

3. Для карбонової кислоти складу $C_4H_8O_2$:

а.) наведіть структурні формули можливих ізомерів (серед яких повинні бути як структурні так і функціональні ізомери), дайте їм назву за систематичною номенклатурою;

б.) для одного із ізомерів напишіть рівняння реакції з *ізо*пропанолом. Дайте назву продукту, поясніть механізм.

Затверджено на засіданні кафедри фармації, фармакології, медичної, біоорганічної та біологічної хімії,
 протокол № 1 від _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____ доцент Ларичева О.М.

Викладач, якій здійснює контроль знань _____ доцент Ларичева О.М.

5.3.2. Приклад підсумкової контрольної роботи за блоками 2,3 (проміжний контроль за 3 семестр)

Чорноморський національний університет імені Петра Могили
Навчально-науковий медичний інститут
Кафедра фармації, фармакології, медичної, біоорганічної та біологічної хімії

Дисципліна „Біологічна та біоорганічна хімія”

**Підсумковий тематичний контроль знань з
дисципліни «Біологічна та біологічна хімія»**

Блок 2. Загальні закономірності метаболізму.

Блок 3. Загальні закономірності метаболізму. Метаболізм вуглеводів, ліпідів та його регуляція.

Варіант № 0

1. За будовою білки поділяють на глобулярні та фібрилярні. До числа фібрилярних білків можна віднести...

- A. Колаген, еластин, α -кератин
- B. Альбуміни, глобуліни
- C. Міоглобін, гемоглобін
- D. Протаміни, гістони
- E. Проламіни, глутеліни

2. У деяких анаеробних бактеріях піруват, що утворюється внаслідок гліколізу, перетворюється на етиловий спирт (спиртове бродіння). У чому біологічний сенс цього процесу?

- A. Забезпечення клітини НАДФН
- B. Поповнення фонду НАД⁺
- C. Утворення лактату
- D. Утворення АДФ
- E. Утворення АТФ

3. Який вітамінний препарат доцільно призначити пацієнту зі скаргами на зниження гостроти зору в сутінках, сухість шкіри, часті застудні захворювання, ламкість волосся?

- A. Ергокальциферол
- A. Тіаміну хлорид
- B. Нікотинова кислота
- C. Ретинолу ацетат
- D. Пантотенова кислота

4. Для виявлення та кількісного визначення амінокислот у біологічних середовищах застосовують реакцію...

- A. Сакагучі
- B. Ксантопротеїнову
- C. Нінгідринову
- D. Біуретову
- E. Фоля

5. З біологічної рідини висолюванням виділили білок, який буде використаний для лікування. Яким методом можна очистити його від низькомолекулярних домішок?

- A. Електрофорезом
- B. Денатурацією
- C. Висолюванням
- D. Діалізом
- E. Секвенацією

6. При різноманітних захворюваннях рівень активних форм кисню різко зростає, що призводить до руйнування клітинних мембран. Для запобігання цьому використовують антиоксиданти. Найпотужнішим природнім антиоксидантом є:

- A. Глюкоза
- A. Альфа-токоферол
- B. Вітамін Д.
- C. D. Жирні кислоти
- D. E. Гліцерол

7. Фармпрепарати, що містять ртуть, миш'як та інші важкі метали інгібують ферменти, які мають сульфгідрильні групи. Яку амінокислоту використовують для реактивації цих ферментів?

- A. Гліцин
- B. Ізолейцин
- C. Гістидин
- D. Аспарагінову кислоту
- E. Цистеїн

8. У хворого з болями у животі виявили високу амілазну активність у крові та сечі. Який патологічний процес супроводжують ці зміни?

- A. Панкреатит
- B. Гепатит
- C. Перфоративна виразка шлунка
- D. Гострий гастрит
- E. Жовчокам'яна хвороба

9. У дівчинки 7-ми років ознаки анемії. Лабораторно встановлений дефіцит піруваткінази в еритроцитах. Порушення якого процесу грає головну роль в розвитку анемії у дівчинки?

A 7-year-old girl manifests signs of anemia. Laboratory tests showed the deficiency of pyruvate kinase activity in erythrocytes. The disorder of what biochemical process is a major factor in the development of anemia?

- A. Anaerobic glycolysis
- B. Oxidative phosphorylation
- C. Tissue respiration
- D. Breaking up of peroxides
- E. Deamination of amino acid

10. У хворого з діагнозом хвороба Іценка-Кушнінга (гіперпродукція гормонів корою наднирників) в крові визначено підвищену концентрацію глюкози, кетонових тіл, натрію. Який біохімічний механізм є провідним у виникненні гіперглікемії?

Cushing's disease (hyperfunction of adrenal glands cortex which results in the augmented production of corticosteroids) is accompanied by hyperglycemia. What process is stimulated in this state?

- A. Phosphorolysis of glycogen
- B. Glycogenesis
- C. Gluconeogenesis
- D. Glycolysis
- E. Aerobic glycolysis

І так в цілому 80 задач з наступним розбором типових помилок.

Завідувач кафедри _____ **доцент Ларичева О.М.**

Викладач, якій здійснює контроль знань _____ **доцент Ларичева О.М.**

5.3.3. «0» варіант екзаменаційного білету (підсумковий контроль за матеріалом курсу)

Чорноморський національний університет імені Петра Могили
Навчально-науковий медичний інститут
Кафедра фармації, фармакології, медичної, біоорганічної та біологічної хімії

Рівень вищої освіти: *Магістр*
Галузь знань: *I «Охорона здоров'я»*
Спеціальність: *I2 «Медицина»*
Дисципліна: *«Біологічна та біоорганічна хімія»*

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 0

Розкрити питання:

1. Будова простих та складних ферментів. Особливості структури активного центру простих та складних ферментів. Хімічна природа кофакторів ферментів.
2. Реплікація ДНК: біологічне значення; напівконсервативний механізм реплікації. Послідовність етапів та ферменти реплікації ДНК у прокариотів та еукаріотів. Антибіотики – інгібітори реплікації та як фармацевтичні засоби.
3. Якісна реакція на фенілпіровиноградну кислоту (проба Фелінга). Описати принцип методу. Пояснити клініко-діагностичне значення визначення фенілпірувату в сечі.

Розв'язати завдання:

У хворого на гепатит показник де Рітиса (відношення активності АсАТ до активності АлАТ) становить 0,50. Про що це свідчить? Як внутрішньоклітинна локалізація цих ензимів впливає на зростання їх активності в крові при цитолітичних процесах різного ступеня?

Затверджено на засіданні кафедри фармації, фармакології, медичної, біоорганічної та біологічної хімії,
протокол № 1 від _____ вересня 20__ р.

Завідувач кафедри _____ доцент Ларичева О.М.

Екзаменатор _____ доцент Ларичева О.М.

6. Критерії оцінювання та засоби діагностики результатів навчання

Форми контролю і система оцінювання здійснюються відповідно до вимог програми дисципліни та інструкції про систему оцінювання навчальної діяльності студентів за європейською кредитною трансферно-накопичувальною системою (ЄКТС).

Поточний контроль. Перевірка на практичних заняттях теоретичних знань і засвоєння практичних навичок, а так само результатів самостійної роботи студентів. Контролюються викладачами відповідно до конкретної мети навчальної програми. Оцінка рівня підготовки студентів здійснюється шляхом: опитування студентів, рішення й аналізу ситуаційних завдань і тестових завдань, інтерпретації результатів експериментальних і клініко-лабораторних досліджень, контролю засвоєння практичних навичок.

Проміжний контроль. Перевірка можливості використання студентами для клініко-діагностичного аналізу отриманих теоретичних знань і практичних навичок по всіх вивчених темах, а так само результатів самостійної роботи студентів. Здійснюється на останньому занятті за розділом

шляхом здачі практичних навичок, рішення ситуаційних завдань і тестування.

Підсумкова контрольна робота проводиться по завершенню вивчення всіх тем блоку на останньому контрольному занятті семестру.

До проміжного підсумкового контролю (атестація, залік) та підсумкового контролю (екзамен) допускаються студенти, які відвідали всі передбачені навчальною програмою лекції, аудиторні навчальні заняття, виконали в повному обсязі самостійну роботу й у процесі навчання набрали кількість балів, не менше, ніж мінімальну – **70 балів**.

6.1. Розподіл балів, які отримують студенти

У другому семестрі (блок 1) позитивна оцінка на кожному практичному занятті може бути від 4 до 8 балів. Оцінка нижче 4 балів означає «незадовільно», заняття не зараховане і підлягає відпрацюванню в установленому порядку.

У третьому семестрі (блоки 2 і 3) позитивна оцінка на практичному занятті може бути від 5 до 8 балів. Оцінка нижче 5 балів означає «незадовільно», заняття не зараховане і підлягає відпрацюванню в установленому порядку.

У четвертому семестрі (блоки 4, 5 і 6) позитивна оцінка на практичному занятті може бути від 1,8 до 3,6 балів. Оцінка нижче 1,8 балів означає «незадовільно», заняття не зараховане і підлягає відпрацюванню в установленому порядку. На підсумковій контрольній роботі (ПКР) за блоками 4, 5 і 6 студент може максимально отримати 40 балів. ПКР вважається зарахованою, якщо студент набрав не менше ніж 30 балів.

6.2. Оцінка успішності студента

Вид діяльності (практичне заняття)	Максимальна кількість балів
II семестр (блок 1)	
Тема 1	8,0
Тема 2	8,0
Тема 3	8,0
Тема 4	8,0
Тема 5	8,0
Тема 6	8,0
Тема 7	8,0
Тема 8	8,0
Тема 9	8,0
Тема 10	8,0
<i>Контрольна робота засвоєння матеріалу блоку 1.</i>	40
Разом за блоком 1	120
Залік	80
Разом за блоком 1 та заліком	200
III семестр (блоки 2 і 3)	
Тема 1	8,0
Тема 2	8,0
Тема 3	8,0
Тема 4	8,0
Тема 5	8,0
Тема 6	8,0
Тема 7	8,0
<i>Контрольна робота за блоком 2.</i>	8,0
Тема 8	8,0
Тема 9	8,0

Тема 10	8,0
Тема 11	8,0
Тема 12	8,0
Тема 13	8,0
Тема 14	8,0
Разом	120
Тема 15. Підсумкова тематична контрольна робота засвоєння матеріалу блоків 2 та 3 (атестаційна).	80
Разом за блоками 2, 3 та атестаційною роботою.	200
IV семестр (блоки 4 і 5)	
Тема 16	3,6
Тема 17	3,6
Тема 18	3,6
Тема 19	3,6
Тема 20	3,6
Тема 21	3,6
Тема 22	3,6
Тема 23	3,6
Тема 24	3,6
Тема 25	3,6
Тема 26	3,6
Тема 27	3,6
Тема 28	3,6
Тема 29	3,6
Тема 30	3,6
Тема 31	3,6
Тема 32	3,6
Тема 33	3,6
Тема 34	3,6
Тема 35	3,6
Тема 36	3,6
Тема 37	3,6
Контрольна робота засвоєння матеріалу блоків 4, 5, 6.	40
Разом за блоками 4, 5, 6.	120
Екзамен	80
Разом за блоками 4, 5, 6 та екзаменом.	200

З метою оцінки результатів навчання з біологічної та біоорганічної хімії проводиться підсумковий контроль у формі екзамену, який рекомендовано для навчальних дисциплін, що є складовою інтегрованих тестових іспитів ЄДКІ та «Крок-2».

6.3. Критерії оцінювання знань

Оцінкою 8 балів у другому і третьому семестрі та 3,6 бали у четвертому, 4 балів на ПКР у четвертому семестрі та 71 - 80 балів на заліку, атестаційній ПКР або іспиті (А за шкалою ECTS та 5 за національною шкалою) робота студента оцінюється, якщо він демонструє глибокі знання всіх теоретичних положень і вміння застосовувати теоретичний матеріал для практичного аналізу і не має ніяких неточностей.

Оцінкою 6,4 бали у другому і третьому семестрі 3 бали у четвертому, 37 - 38 балів на ПКР у четвертому семестрі та 61 - 70 балів на заліку, атестаційній ПКР або іспиті (В та С за шкалою ECTS та 4 за національною шкалою) робота студента оцінюється, якщо він показує знання всіх теоретичних положень, вміння застосовувати їх практично, але допускає деякі принципові неточності.

Оцінкою 4,7 бали у другому, 5 балів третьому семестрі та 1,8 бали у четвертому, 30-36 балів на ПКР у четвертому семестрі та 50 - 60 балів на заліку, атестаційній ПКР або іспиті (D та E за шкалою ECTS та 3 за національною шкалою) робота студента оцінюється за умови, що він знає головні теоретичні положення та може використати їх на практиці. але відчуває складнощі у простих випадках; не спроможний самостійно систематично викласти відповідь, але на прямо поставлені запитання відповідає правильно.

7. Рекомендовані джерела інформації

7.1. Основна (базова)

1. Біологічна і біоорганічна хімія : базовий підручник : у 2 кн. / кол. авт. ; за ред. чл.-кор. НАМН України, проф. Б.С. Зіменковського, проф. І.В. Ніженковської. – Кн. 1 : Біоорганічна хімія / [Б.С. Зіменковський, В.А. Музиченко, І.В. Ніженковська, Г.О. Сирова] ; за ред. Б.С. Зіменковського, І.В. Ніженковської. – К. : ВСВ «Медицина», 2014. – 272 с.
2. Біологічна і біоорганічна хімія: у 2 кн. : підручник. Кн. 2 : Біологічна хімія / Ю.І. Губський, І.В. Ніженковська, М.М. Корда та ін. ; за ред. Ю.І. Губського, І.В. Ніженковської. – К. : ВСВ «Медицина», 2016. – 544 с.

7.2. Допоміжна

1. Біологічна хімія : підручник / губський Ю. І., Ніженковська І. В., Корда М. М. [та ін.] ; за ред. І. В. Ніженковської. – Вінниця : Нова Книга, 2021. – 648 с.
2. Біологічна хімія з біохімічними методами дослідження: підручник / О.Я.Склярів, Н.В. Фартушок, Л.Д. Сойка, І.С. Смачило. –К.: Медицина, 2009. – 352 с.
3. Біологічна хімія: тести та ситуаційні задачі: навч. посіб. / за ред. О.Я. Склярова.–Львів.: Видавництво ЛНМУ, 2015. –474с. .
4. Біохімія ензимів. Ензимодіагностика. Ензимопатологія. Ензимотерапія: посібник /О. Склярів, Я. Сольські, М. Великийтаїн].–Львів: Кварт, 2008.–335с.
5. Хімія білка: підруч. для студ. вищ. навч. закл./ Н.О.Сибірна, М.В.Гончар, І.В. Бродяк та ін. /за ред. Н.О. Сибірної. –Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2010. –393с.
6. Harpers Illustrated Biochemistry /[R. Murray, D. Bender, Botham M. Kathleen et al.]. – 29th ed.– Freeman & Company, W. H., 2012. – 818 p.
7. Satyanarayana U. Biochemistry / U. Satyanarayana, U. Chakrapani. – 3d ed. – Kolkata: Books and Allied 1 td, 2006. – 792 p.

7.3. Інформаційні ресурси

- ДО «Центр тестування» : [офіц. сайт]. - URL : testcentr.org.ua
- www.ncbi.nlm.nih.gov/PubMed – вільний доступ до бази наукових даних в галузі біомедичних наук.
- <https://pubchem.ncbi.nlm.nih.gov/> вільний доступ до бази наукових даних в галузі біомедичних наук.
- www.biochemistry.org.ua – офіційний сайт інституту біохімії ім. О.В. Палладіна НАН України.
- www.bpci.kiev.ua – офіційний сайт інституту біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України.
- www.bioorganica.org.ua – наукове видання, що презентує праці з біоорганічної та медичної хімії.
-